DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 252. Czwartek, 3 (15) Listopada 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących po Świętach uroczystych i Niedzielach. – Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. – Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. – Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. – We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 2 (14) Listopada.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 58,423, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) listopada r. b. Romanowi *Rostworowskiemu*, właścicielowi dóbr Kowalewszczyzna, położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Kowalewszczyzna, wysłane zostało do Kasy Powiatu Łomżyńskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,595, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Eugenji *Bielskiej*, właścicielce dóbr Horostyta, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Radzyńskim, Gminie Krzywowierzba, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,248 kop. 21, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Sylwestrowi i Konstancji *Stępkowskim*, właścicielom dóbr Tosie, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Kossów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,101 kop. 78, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Mikołajowi *Moszczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Ułanowice, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Sandomierskim, Gminie Górki, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,450, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Kamilli *Tymienieckiej*, właścicielce dóbr Tomaszów (Kamillin), położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Machory, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,365 kop. 87, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Alfredowi *Mileskiemu*, właścicielowi dóbr Biórków-wielki, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Wierzbno, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,545 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Włodzimierzowi *Jelskiemu*, właścicielowi dóbr Szumsko, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Sandomierskim, Gminie Rębów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 553 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada) r. b. Nepomucenie *Bartel*, właścicielce dóbr Kruszynek, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Straszowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 9,990 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Bonawenturze *Garbowskiemu*, właścicielowi dóbr Sincice, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Machory, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 300, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Janowi *Rydel*, właścicielowi dóbr Straszkówka, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Drzewce, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,731 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Feliksowi *Fedorowiczowi*, właścicielowi dóbr Sułkowice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Pieczyska, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 534, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Konstancji *Ostrowskiej*, właścicielce dóbr Okoleniec, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Kłodawa, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 968 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. *Hankiewiczowi* i *Józefowiczom*, właścicielom dóbr Małaszewice-małe C., położonych w Gub. Lubelskiej, Powiecie Bialskim, Gminie Kobylany-nadbużne, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 475, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Walentynie *Brzeżańskiej*, właścicielce dóbr Wolne, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Lubanie, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 773 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Józefowi i Marjannie *Kryńskim*, właścicielom dóbr Wysocin, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Bądków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,812 kop. 16½, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Feliksowi *Myszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Strzałki, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Majaczewice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 11,245 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Hr. Michałowi *Karnickiemu*, właścicielowi dóbr Rzeplin, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Telatyn, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,961 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Emanuelowi *Myszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Przecznia, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Wygiełzów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 44,398 kop. 67 przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 1 (13) Listopada r. b. Antoniemu *Dal-Trozzo*, właścicielowi dóbr Michałów, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Michałów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 573 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Gustawowi *Żyro*, właścicielowi dóbr Józefowo, poło-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

W przeszłej kronice teatralnej, pominęliśmy zupełnie scenę „Rozmaitości," a nawet w części i wielką, zajęci głównie sprawozdaniem z wrażeń jakiemi nas i całą publiczność warszawską obdarzył „Mojżesz," tak świetnie wykonany przez artystów opery włoskiej. Dziś tedy, naprawiamy to zaniedbanie i chociaż w pobieżnym przeglądzie podamy czytelnikom najświeższe dzieje tej małej sceny, która zawsze się cieszy nadzwyczajnem współczuciem publiczności tutejszej.

Od krotochwili „O chlebie i wodzie," nie wystawiono tam żadnej nowej sztuki, chociaż kilka z nich, rozdanych już artystom, ukazuje się na próbach, wróżąc rychłe zaczerwienienie afiszów... Przez ten czas jednak, przeważne miejsce w repertuarze małej sceny zajmują „Żydzi," na których zawsze prawie sala teatru napełnia się nieutrudzoną w adoracji publiką. Od chwili słabości p. Sawickiego, p. Swieszewski wrócił do swojej dawnej w tej komedji roli, hrabiego; rola ta wybornie przypada do usposobienia p. Swieszewskiego, i dla tego z nadzwyczajną prawdą i naturalnością przedstawioną przez niego została. Zresztą p. Swieszewski, jako rzeczywiście utalentowany i doświadczony już artysta, obrobił tę postać satyryczną z całą starannością; szczególniej też w drobnych pozornie szczegółach, gra jego nie tylko wyższą i dokładniejszą była niż poprzednika, a raczej chwilowego zastępcy, lecz nadto jeszcze, przyczyniła się do uwydatnienia ogólnych sytuacij i efektów odrębnych od niej zupełnie; tak naprzykład w ostatniej scenie, zakończającej sztukę, podczas której artyści zebrani w głębi sceny zwykle patrzą nieczynnie na księżniczkę Zofję i Komornikiewicza, tworząc niejako drugą dla nich publiczność, p. Swieszewski zręcznym, choć małym z pozoru udziałem w tej scenie, wspiera skutecznie artystkę znajdującą się w tak izolowanej sytuacji i wzmacnia słabą tej sceny akcję. Pomiędzy codziennie prawie przedstawianych „Żydów," wcisnęły się jednak niedawno dwie, dawno już niegrane komedje: „Ćwiartka papieru," oraz „Sztuka i Handel," obiedwie napisane z talentem, choć ostatnia pod względem głębokości myśli i dążeń społecznych, o wiele przewyższa pierwszą. Dla czego jednak na tak piękną komedję, odegraną z taką starannością przez artystów, tak mało zebrało się widzów? A przecież, nie mówiąc już o Królikowskim, którego potężny talent rozrastać się jeszcze zdaje za każdem wystąpieniem, — p. Łapińska (Walerja), p. Stolpe i p. Kwiatkowska, przedstawiają nadzwyczaj szczęśliwie i starannie powierzone im role; — oprócz tego, sam język w tej przerobionej przez utalentowanego pisarza komedji, piękny i silny razem, świetność myśli, potęga słowa i szerokie, choć może zbyt ostro satyryczne zadanie, powinny były zająć uwagę publiczności, i obudzić żywsze dla tak pięknej sztuki współczucie. Lecz u nas, ogólnie przynajmniej, więcej znajduje się upodobania do utworów scenicznych lekkiego pokroju i chociażby tylko na wpół humorystycznej treści — dla tego pewnie „Ćwiartka papieru," z tytułu już samego lekka..., ożywiona utalentowaną grą p. Rakiewiczowej, wsparta siłami takich jak Królikowski i Chomiński artystów — gdzie nadto jeszcze i Piasecki swoją trzpiotowatą rolę nadzwyczaj szczęśliwie przedstawia — więcej znalazła powodzenia i liczniejszych zgromadziła widzów — a już „Miód Kasztelański," dzięki pełną ręką rozrzuconemu tam dowcipowi i nieporównanej grze p. „Jacka Sołoduchy," do wybuchów śmiechu doprowadził natłoczoną słuchaczami salę. Już to, scena Rozmaitości ma niektóre uprzywilejowane sztuki, na które zawsze publiczność gromadzi się chętnie; do takich należą „Pan Geldhab," który pomimo, iż w czasie ostatniej jego reprezentacji, artyści włoscy śpiewali „Mojżesza," wśród napełnionej sali wielkiego teatru, miał wszystkie miejsca zajęte. Tegoż wieczoru, p. Ostrowska po długiej słabości, ukazała się raz pierwszy na scenie w roli Flory, i powitaną była oklaskiem widzów, ceniących mozolną i sumienną tej artystki pracę.

Uważaliśmy podczas ostatniego przedstawienia „Fortepjanu Berty," że oprócz dwojga artystów przedstawiających główne role z niezmiennem powodzeniem, — p. Urbanowicz, uczyniła wielkie postępy. Niewielka, choć sympatyczna rola Julji garderobianej, wystudjowana starannie, a wykonana z niepospolitą werwą i żywością akcji, nabrała takiej prawdy i takiego życia w grze młodej aktorki, debiutantki prawie, że przyczyniła się nie mało do zupełnego

ż onych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Lubanie, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 806 kop. 92, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1(13) Listopada r. b. Zofji *Krzyczyńskiej* i braciom *Józefowiczom*, właścicielom dóbr Małaszewice-małe D., położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Białskim, Gminie Kobylany-nadbużne, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 497 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 1 (13) Listopada r. b. Stanisławowi *Szuberskiemu*, właścicielowi dóbr Gosławice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Sędzin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem nadesłała nam następujące sprostowanie pomyłki, zaszłej w jej ogłoszeniu zamieszczonem w Nrze 238 naszego Dziennika, gdzie (na kolumnie 1-ej, szpalcie 3-ej, w wierszu 16-ym), wynagrodzenia przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 13 (25) Października r. b., p. Antoniemu *Olszowskiemu*, właścicielowi dóbr Niechmierów, w gubernji warszawskiej, powiecie sieradzkim, gminie Majaczewie położonych, oznaczone zostało mylnie 1,697 rsr. 56 kop. zamiast *16,971 rsr. 56 kop.*

Magistrat Miasta Warszawy podaje do wiadomości, że świadectwa wykupne uwalniające spisowych od powinności zaciągowej w naturze będą wydawane spisowym, którzy otrzymywali tymczasowe bilety w następującej kolei: Stałym i niestałym mieszkańcom tak chrześcjanom jak i żydom z cyrk. 1, 2, 3, 10, 11 i 12 w dniu 7 (19) Listopada r. b., to jest w poniedziałek, z cyrk. 4 5/6 i 9 w dniu 8 (20) Listopada, to jest we wtorek; z cyrk. 7 i 8 w dniu 9 (21) Listopada, to jest we Srodę, w Sali Posiedzeń biura Magistratu od godziny 12-ej do 2-ej w południe.

Pocztamt Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że zaprowadzony czasowo, sposobem próby, bieg karet osobowych na trakcie z Warszawy do Siedlec i napowrót, dla braku konkurentów do podróżowania temi pocztami, z dniem 3 (15) Listopada r. b. uchylonym zostanie.

Wyniesienie do godności hrabiowskiej.—Przez Najwyższy ukaz do rządzącego senatu z d. 28 października, jenerał-adjutant Jego Cesarskiej Mości, członek rady państwa, admirał *Lietke*, wyniesiony został do godności hrabiego Cesarstwa rosyjskiego, wraz z potomstwem. (*Siew. Pocz.*)

Ukazy do rządzącego senatu. — I. Wojskowego atamana wojska dońskiego, Naszego jenerał-adjutanta, jenerała jazdy Grabbe, w nagrodę przeszło sześćdziesięcioletniej służby i okazanych tronowi i ojczyźnie zasług, Najmiłościwiej wynosimy do godności hrabiowskiej Cesarstwa rosyjskiego wraz z jego potomstwem, i mianujemy członkiem rady państwa, przy uwolnieniu od obowiązków atamana wojska dońskiego. Rządzący senat wyda w tej mierze stosowne rozporządzenie.— II. Ministra spraw wewnętrznych, Naszego sekretarza stanu, tajnego radcę Wałujewa, Najmiłościwiej mianujemy rzeczywistym tajnym radcą, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach i tytule. — Na oryginałach własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano: „ALEXANDER." Dnia 28 października 1866 r. w Petersburgu. (*Rus. Inw.*)

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w d. 28 października, udzielić raczył ordery: św. Aleksandra Newskiego—członkowi rady admiralicji, admirałowi *Jepanczynowi 1*; Orła Białego—głównemu dowódcy portu nikołajewskiego i wojennemu gubernatorowi m. Nikołajewa, jenerał-adjutantowi, vice-admirałowi *von Glazenapowi;* św. Anny 1-ej klasy:—vice-admirałowi baronowi *Rozenowi*; św. Anny 1-ej klasy z mieczami— komendantowi sewastopolskiemu, vice-admirałowi *Kiślińskiemu 1*, i kontr-admirałowi flotylli kaspijskiej *Mikrukowowi;* św. Anny 1-ej klasy z koroną Cesarską—kontr-admirałowi flotylji czarnomorskiej *Duhamelowi;* św. Stanisława 1-ej kl.—szefowi sztabu głównego dowódcy portu kronsztadzkiego *Izylmetjewowi 1*; prezesowi komisji wojskowo-sądowej w Kronsztadzie *Filipowowi 1*; św. Anny 1-ej kl.—zostającemu przy J. C. W. jenerał-admirale, członkowi komitetu morskiego naukowego i technicznego *Lisianskiemu*; św. Włodzimierza 3 kl.—członkowi komisji ustanowionej dla doświadczeń morskiej artylerji *Rodionowowi*; św. Anny 1-ej kl.—naczelnikowi zarządu artylerji ministerstwa marynarki, jenerał-lejtnantowi *Meszczeriakowi*. (*Siew. Pocz.*)

Nominacje. — Przez Najwyższe ukazy do rady państwa, z d. 28 października, mianowani zostali członkami tejże rady: Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca tronu Wielki Książę Aleksander Aleksandrowicz; jenerał-adjutant, jenerał jazdy hrabia *Grabbe*, z uwolnieniem od obowiązków naczelnego atamana wojska dońskiego i zachowaniem tytułu jenerał-adjutanta; senator, jenerał piechoty *Duhamel*, z uwolnieniem od obowiązków jenerał-gubernatora zachodniej Syberji i dowodzącego wojskami okręgu wojennego zachodnio-syberyjskiego; jenerał-adjutant, jenerał piechoty *Orbeliani 2*, z uwolnieniem od obowiązków jenerał-gubernatora tyfliskiego i prezesa rady namiestnika kaukazkiego, z zachowaniem tytułu jenerał-adjutanta; jenerał-adjutant admirał *Nowosilski*, z zachowaniem tytułu jenerał-adjutanta; wielki podczaszy dworu Cesarskiego, senator, członek akademji nauk książę *Wiaziemski*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; jenerał-adjutant, dowodzący główną kwaterą Cesarską, jenerał-adjutant hrabia *Adlerberg 2*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i tytułu, i towarzysz ministra spraw zagranicznych, wielki krajczy dworu Cesarskiego, tajny radca *Muchanow*, z pozostawieniem przy wydziale spraw zagranicznych i obowiązkach wielkiego krajczego. (*Siew. Pocz.*)

Awans. — Przez Najwyższy rozkaz z d. 28 października, urzędnik do szczególnych poleceń przy kierującym ministerstwem marynarki, radca stanu *Kozaczok*, awansowany został na rzeczywistego radcę stanu. (*Siew. Pocz.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 2 (14) Listopada.

Gabinet wiedeński, który dotąd zachowywał zupełne milczenie o kwestji wschodniej, nakoniec przemówił za pomocą swego nowego półurzędowego organu, *Wiener Journal*. Z długiego artykułu tego dziennika, okazuje się naprzód, że gabinet wiedeński nie sądzi, aby przytłumienie powstania na w. Kandji przywróciło stanowczo spokojność w całem państwie tureckiem; powtóre, że gabinet ten w kwestji wschodniej zamierza się trzymać tradycyjnej swej zachowawczej polityki, i uznaje za najlepsze załatwienie kwestji wschodniej utrzymanie związku pomiędzy Portą a ludnością chrześciańską, z zapewnieniem tej ostatniej pewnej autonomji. Dziwnem jest, że kiedy *Wiener Jour.* rozumuje na podstawie przytłumienia powstania na w. Kandji, *Times* podaje depeszę z Aten z 8-go b. m. donoszącą, że powstanie to wcale nie zostało poskromione. Z podobnemi wiadomościami otrzymaliśmy list prywatny od greka z Wiednia, którego jednak, jako zawierającego mniej określone doniesienia, nie zamieszczamy.

Kiedy korespondencje z Wiednia do *Ajencji Havas Bullier*, podają nawet listę przyszłego ministerjum węgierskiego, gazety peszteńskie, a nawet wiedeńskie, nie zawierają wiadomości o mianowaniu osobnego gabinetu węgierskiego, a niezawodnie, gdyby posiadały tę wiadomość, pospieszyłyby z jej ogłoszeniem.

Z Rzymu mamy aż dwa zaprzeczenia. P. Gladstone w miejscowych dziennikach zaprzeczył wiadomościom podanym przez dzienniki włoskie o jego rozmowie z papieżem; dziennik zaś urzędowy zaprzeczył wieściom o rozruchach w Viterbo z powodu oddania legji francuzkiej sztandaru papiezkiego. Rząd francuzki poprzednio już zaprzeczył tym wieściom na podstawie raportu dowódcy tej legji pułkownika d'Argy, który wszelako przyznaje, że jego okrzyk: „Niech żyje papież!" powtórzyli tylko oficerowie, podoficerowie i zaledwie kilku żołnierzy. Kiedy postanowienia świeżo wydane w Rzymie, w celu powiększania policji dla poskromienia bandytyzmu i formowanie nowego legjonu zuawów, zdawałyby się wskazywać, że papież zamierza pozostać w wiekuistem mieście, dzienniki włoskie zapewniają, że zaraz po oddaleniu się wojsk francuzkich, uda się na w. Majorkę, gdzie już są poczynione przygotowania na jego przyjęcie.

Wiadomość o wybuchu rewolucji w Barcelonie, okazała się mylną.

Księciu Napoleonowi widać już została zapomniana jego mowa w Ajaccio, gdyż jego kuzyn powołał go do przyjęcia udziału w pracach komisji wojskowej, która po przeniesieniu się dworu do Compiègne, tam będzie odbywała swe posiedzenia.

W Stanach Zjednoczonych ostatecznie otrzymali zwycięztwo na wyborach republikanie, przeciwnicy prezydenta Johnsona, gdyż i w Nowym-Jorku przeprowadzili swych kandydatów. Depesza telegraficzna z tego ostatniego miasta donosi o wyjeździe jenerała Shermana do Meksyku, bez wskazania celu jego podróży.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Wiadomości telegraficzne.

* *Kopenhaga, 12 listopada.* Dziś, o godz. 12½ w południe, miało miejsce otwarcie posiedzeń sejmu państwa. Król odczytał mowę tronową, zapowiadającą między innemi złożenie propozycji co do uchwalenia wiana dla księżniczki Dagmary. Dalej w mowie tronowej powiedziano, że stosunki polityczne w Europie środkowej dotyczyły także Danji. Traktat pokoju prażskiego i kierunek narodowy stosunków europejskich, stanowią rękojmię zwrotu Szlezwigu północnego i odzyskania granic naturalnych. Mowa tronowa przyznaje sprawiedliwość mocarstwom zaprzyjaźnionym i okazuje zwłaszcza dla Francji wielkie spółczucie; przedsięwzięte będą nowe środki obrony, mianowicie zaś broń palna zostanie wydoskonalona;

---

powodzenia tej prześlicznej komedji, która wraz z „Pożarem w klasztorze," należy do prawdziwych perełek w repertuarze małej sceny naszej. Widocznie p. Urbanowicz ma prawdziwe zamiłowanie swojego scenicznego zawodu, i jak Marja Łapińska do ról w komedjach salonowych, tak ona do naiwnie-żwawych—najwięcej z wszystkich młodych, nowo wcielonych artystek, okazują talentu.

Mówiąc o nowych aktorkach i ich postępie w sztuce, musimy wynurżyć tu żal z powodu, iż p. Borkowska (Biedrońska), od paru lat zostająca w składzie teatru Rozmaitości, artystka już wyrobiona i posiadająca nie małe w pewnym kierunku zdolności, tak rzadko występuje na scenie—tem bardziej, że w dwóch rolach, zastępczo jej powierzanych, jak Tekli w „Okrężnem" i Anieli w „Ślubach"—odznaczyła się chlubnie, pomimo ze pierwszą z tych ról grała po takiej pierwszorzędnej jak p. Bakałowicz artystce.

W czasie ostatniego przedstawienia „Zemsty za mur graniczny" w teatrze Rozmaitości, zdarzył się straszny, choć nie w skutkach, wypadek. Suknia lekka na Podstolinie (p. Mazurowskiej) zajęła się płomieniem od kinkietów, — lecz dzięki nadzwyczajnej przytomności p. Lewandowskiego, dyrektora orkiestry miejscowej, który na scenę wyskoczywszy, skuteczną dał pomoc artystce—pani Mazurowska żadnego nie poniosła szwanku — a p. Chomiński (Papka) korzystając z szczęśliwego zakończenia groźnej katastrofy, powrócił wesołość publiczności, zmieniwszy wiersz w roli i zamiast „pełna powabów," wyrzekłszy „pełna *ognia* podstolino." Nie potrzebujemy dodawać, że wypadek ten nie wpłynął zgoła na dalszy ciąg widowiska.

Najświeższą nowością sceniczną było wczorajsze, a pierwsze wystąpienie pani Dowiakowskiej w roli „Halki." Nigdy jeszcze żadna partja nie przypadła tak szczęśliwie i dobrze do skali głosu utalentowanej śpiewaczki. P. Dowiakowska, odśpiewała całą rolę Halki, bez najmniejszego wysilenia, oddychała swobodnie, a co ważniejsza, przejęła się już widocznie metodą szkoły włoskiej w delikatnem cieniowaniu i umiejętnych przejściach. Wreszcie też i gra dramatyczna nowej Halki była wzorową—możnaby jej chyba zarzucić nadmiar szlachetności a raczej dystynkcji, która dla dziewczyny, prostej wieśniaczki, nie przystoi, choć może da się usprawiedliwić jej stosunkiem do wielmożnego uwodziciela. Szczególniej w akcie trzecim p. Dowiakowska umiała zachować w samej ekspresji głosu i w traktowaniu mieszczących się tam motywów, subtelny odcień wahania się pomiędzy rozpaczą matki a modlitwą, do której wreszcie nakłania się ostatecznie zraniona dusza uwiedzionej ofiary. Publiczność oceniła talent i pracę p. Dowiakowskiej, okrywając śpiew jej piękny i grę staranną zasłużonemi tak bardzo oklaskami, w których i p. Koehlerowi dostał się udział nie mały, zwłaszcza też po wybornem, pełnem siły odśpiewaniu trudnej arji na początku drugiego aktu. — Dzisiaj artyści włoscy przedstawiają pierwszy raz Łucję z Lammermooru, o której wzorowem wykonaniu nie wątpimy, bacząc na bogate zasoby obecnego personelu tej trupy.

Al.

finanse księztw przedstawione są jako uregulowane w głownych punktach; finanse całego państwa nie dają powodu do żadnych obaw. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 11 listopada.* *Monitor* dzisiejszy donosi, że cesarz powołał księcia Napoleona do uczestniczenia w pracach komisji wyznaczonej do zreorganizowania armji. (*Tamże*).

* *Paryż, 12 listopada.* Podług dzisiejszego *Monitora*, cholera ustała całkiem w Paryżu.—Toż pismo podaje depeszę z Konstantynopola, z 10-go b. m., donoszącą, że Mustafa pasza ogłosił na wyspie Kandji powszechne zawieszenie broni. *Constitutionnel* zaprzecza twierdzeniom *Mém. dipl.* co do wyrazów, powiedzianych jakoby przez p. Odo Russell podczas jego ostatniego pobytu w Paryżu.—Podług wiadomości telegraficznych z Barcelony z daty wczorajszej, pogłoska o powstaniu w Katalonji jest całkiem bezzasadna. Spokojność nie była wcale naruszoną. (*Tamże*).

* *Florencja, 11 listopada.* Król wrócił tu 20-go b. m.—Poseł austrjacki baron Bruck przybył tu wczoraj. Król przyjmował wczoraj w Wenecji jenerała austrjackiego Moeringa, któremu doręczył oznaki orderu śś. Maurycego i Łazarza wielkiej wstęgi. (*Tamże*).

* *Rzym, 10 listopada.* P. Gladstone ogłasza w *Giornale di Roma* list, w którym zaprzecza podanej przez liczne gazety wersji co do posłuchania, które on miał u papieża. — *Giornale di Roma* zaprzecza wiadomości o nieprzyjaznych manifestacjach legjonu francuzkiego przy doręczaniu mu sztandaru papiezkiego. (*Tamże*).

* *Londyn, 11 listopada.* Podług wiarogodnych wiadomości, rząd saski polecił swemu posłowi przy dworze tutejszym, ażeby oddał kierunek spraw saskich w ręce ambasadora pruskiego. (*Tamże*).

* *Berlin, 12 listopada.* *Nordd. A. Z.* pisze: Jakkolwiek czas, w którym król saski zwiedzi Berlin, nie został jeszcze oznaczony, pomimo to powiadają, że zakomunikowany tu został podobny zamiar. Odwiedziny takie byłyby pomyślną wróżbą dla ukształtowania się stosunków pomiędzy Saksonją i Prusami. Również postanowienie oddania kierunku spraw poselstwa saskiego w Londynie w ręce ambasadora pruskiego, służy dowodem, że rząd saski ma mocne postanowienie utrwalenia stosunków związkowych. (*Tamże*).

* *Sztutgard, 12 listopada.* Na wczorajszem zgromadzeniu członków stronnictwa wielko-niemieckiego, oświadczono się za utworzeniem związku południowo-niemieckiego, ze ściślejszem zjednoczeniem państwowem i militarnem, z ogólnym obowiązkiem co do sił zbrojnych i ze skróconym ile możności terminem służby wojskowej. W tym celu ustanowiony został komitet, którego siedliskiem ma być miasto Heidelberg i którego prezesem mianowany został Welcker. (*Tamże*).

* *Bern, 12 listopada.* Podług otrzymanej tu wiadomości urzędowej z Genewy, miały tam wczoraj miejsce, przy wyborach do wielkiej rady, czynne zajścia pomiędzy wyborcami. Spokojność została przywróconą; wezwano bataljon landwery, dziś zaś, w razie potrzeby, wezwany także zostanie drugi bataljon. (*Tamże*).

* *Londyn, 10 listopada.* Z Nowego Jorku donoszą pod datą 9-go b. m.: Dług państwa zmniejszył się z dniem 1-m listopada o 20 miljonów.—Przy wyborach w Nowym Jorku, republikanie wzięli górę. (*Tamże*).

* *Londyn, 12 listopada.* Podług wiadomości z Nowego Jorku z 10-go b. m. wieczorem, jenerał Sherman wyjechał do Meksyku. (*Tamże*).

* *Londyn, 12 listopada.* Wiadomości z Szangai z 8-go października potwierdzają poprzednią depeszę o zgonie tajkuna japońskiego. (*Tamże*).

---

* (Uroczysty Ślub Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu Aleksandra Aleksandrowicza z Jej Cesarską Wysokością Wielką Księżniczką Marją Teodorówną). *Petersburg, 28 października (9 listopada).* Dzisiejsza uroczystość obchodzona przez członków rodziny Cesarskiej, była zarazem i uroczystością narodową, dla tego że lud ruski tak głęboko przywiązany jest do swych Monarchów, iż nie może pozostawać obojętnym względem czegokolwiek Jch tyczącego się. Związek małżeński, mający uzyskać uświęcenie przez kościół, miał tak ważne znaczenie dla dynastji i dla kraju, że nieznalazło się, niewątpliwie. ani jednego człowieka w rozległem cesarstwie ruskiem, który, otrzymawszy wiadomość o tym związku małżeńskim, nie wzniósłby do Boga gorących modłów za pomyślność młodej pary, na której pokłada się tyle nadziei i oczekiwań w przyszłości, a która, kwitnąca zdrowiem i szczęściem, wstąpiła w tym dniu na nowe pole życia. Oby wysłuchał Wszechmocny modły. jakie wznosi do niego pobożny i przywiązany lud. Mamy silne przekonanie, że modły te zostaną wysłuchane, dla tego że źródłem ich jest uczucie podobające się Bogu; temu uczuciu obce są samolubne lub jakiekolwiek inne niegodne namiętności. Błagają o błogosławieństwo z góry dla młodej pary, od której z czasem, będzie tak wiele zależała pomyślność kraju i naszych potomków. Błagają o szczęście z góry dla młodej pary, która będzie winna roztaczać naokoło siebie radość i zadowolnienie, a pomyślność której przejmie zapałem serca licznych poddanych, dla tego że tak w wyższych jak i w niższych sferach społeczeństwa ludzkiego, szczęście uszlachetnia duszę, przejmuje je wzniosłemi, wspaniałomyślnemi uczuciami, i czyni zdolną do dobrych uczynków. Uwzględniając modły wychodzące z ust ludu, oby Najwyższy uchronił od wszelkich nieszczęść i zesłał błogosławieństwo na młodą księżnę, która zjednała sobie już miłość całej Rosji, i na Tego, kto będzie nosił nazwę Jej małżonka, a posiada miłość, jaką lud ruski żywi dla swego Monarchy; na młodą parę, której związku małżeńskiego tak gorąco pragnęła cała Rosja, jakby tajny głos podszeptywał jej, że taki związek odpowiada całkowicie woli Opatrzności.—Około godziny 11-ej obszerne sale pałacu zimowego zaczęły się napełniać. Na ten raz dam było jeszcze więcej niż na poprzednich ceremoniach. Niepodobna opisać zbytku i wykwintności toalet dam. W istocie, jaki zachwycający widok przedstawił długi szereg dam, mieszczących się na całej rozciągłości ogromnej sali herbowej od jednego jej końca do drugiego! Współzawodniczyć z przepychem tego widoku, mógł chyba widok jaki przedstawiła ta sala w chwili, kiedy rozpoczął się pochód Cesarskiego orszaku, wspaniale posuwającego się pośród żywego muru, utworzonego z jednej strony przez damy, których stroje były obsypane drogiemi kamieniami, a z drugiej przez wyższych dostojników w mundurach zahaftowanych złotem. Ponieważ pochód orszaku odbywał się w porządku wskazanym w ogłoszonym ceremoniale, przeto nie będziemy powtarzali tego co już raz było powiedziane i znane jest czytelnikom. Dodamy tylko, że Szamyl był obecny przy ceremonji ślubu i swą godną uwagi osobistością sprawił silne wrażenie na obecnych. Była godzina 1-a po południu, kiedy Jch Cesarskie Moście wyszli z wewnętrznych apartamentów wraz z Jego Cesarską Wysokością Cesarzewiczem Następcą Tronu i Najdostojniejszą Jego Narzeczoną. Mistrz obrzędów prowadził już z przedsali do wielkiej cerkwi damy i członków ciała dyplomatycznego, których na ten raz było bardzo wielu. Spojrzenia wszystkich obecnych zwracały się na księżnę d'Ossuna, która wczoraj dopiero przedstawiwszy się Najjaśniejszej Pani, po raz pierwszy znajdowała się na uroczystej ceremonji przy naszym dworze. Wszyscy ambasadorowie, posłowie, radcy poselstw, sekretarze i zaliczeni do ambasad lub misij, byli obecni.—Była już, jak powiedzieliśmy, godzina pierwsza po południu, kiedy wystrzał działowy z wałów twierdzy oznajmił, że rozpoczyna się pochód orszaku; orszak powoli posuwał się przez długi szereg sal ku wielkiej pałacowej cerkwi. Podobnież jak w dzień zaręczyn, miejsca na galerjach były zęjęte przez damy. Przy wejściu do cerkwi, Jch Cesarskie Moście i Najdostojniejsi Narzeczony i Narzeczona, byli przyjęci przez najprzewielebniejszego Izydora, metropolitę nowogrodzkiego i st. petersburgskiego, z duchowieństwem, z krzyżem i wodą święconą. Najdostojniejsi Narzeczony i Narzeczona wstrzymali się na chwilę aby się pomodlić, a tymczasem mistrzowie obrzędów z wielkim mistrzem obrzędów księciem Liewen, weszli do cerkwi w towarzystwie kamerjunkrów, szambelanów, urzędników dworu drugiego i pierwszego rzędu. Hrabia Musin Puszkin, marszałek dworu, ze złotą buławą, znakiem swej godności, w ręku, zajął miejsce przy sztachetach po lewej stronie wchodu, prowadzącego na galerję. Duchowieństwo weszło do presbiterjum; tymczasem Najjaśniejsza Pani, mając na sobie łańcuch orderu św. Andrzeja Pierwszego Wezwania i wstęgę orderu sw. Katarzyny, ubrana w ruską suknię z wspaniałej złocistej lamy, zajęła zwykłe swe miejsce. Najjaśniejszy Pan odprowadził na przygotowaną estradę Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcę Tronu Alekandra Aleksandrowicza i Najdostojniejszą Jego Narzeczonę Wielką Księżniczkę Marję Teodorównę. Najjaśniejszy Pan i Wielki Książe Cesarzewicz Następca Tronu, byli ubrani w mundur atamana kozaków, z wstęgą duńskiego orderu Słonia przez ramię i z łańcuchem orderu św. Andrzeja Pierwszego Wezwania. Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Teodorówna, była ubrana w suknię z srebrnej lamy, a na ramionach miała zarzucony płaszcz z czerwonego aksamitu, podbity gronostajami; na głowie błyszczała osypana brylantami korona. Czterech szambelanów niosło ogon płaszcza, a koniec ogona niósł marszałek dworu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu p. Skarjatin. Jch Cesarskie Wysokości Wielkie Księżny i Księżniczka Eugenja Maksymiljanówna leuchtenburgska, zajęły miejsca z tamtej strony sztachet i dalej gdzie znajdowały się Jch Cesarskie Moście; na przeciwległej stronie umieścili się królewskie wysokoście: książe Walji, pruski książe następca tronu, duński książe następca tronu, Wielcy Książęta, książęta krwi Cesarskiej i książęta zagraniczni: książe Aleksander heski, książe Herman sasko-wejmarski i książe Albert sasko altenburgski. Damy stanu, kamerfrejliny, ochmistrzynie dworów Jch Cesarskich Wysokości Wielkich Księżn i frejliny, mieściły się po lewej stronie od presbiterjum, tuż zaraz za małżonkami członków ciała dyplomatycznego. Z tyłu za książętami następcami tronu i Wielkiemi Książętami, mieścili się, wraz z członkami ciała dyplomatycznego, członkowie rady państwa i osoby uczestniczące w orszaku. Przy wchodzie sztachet oddzielających galerję, mieścił się z wielką marszałkowską buławą w ręku, hrabia A. Szuwałow, koło którego zajmowali miejsca: minister dworu Cesarskiego hrabia W. Adlerberg i wielki podkomorzy, książę Dołgorukow. Hrabia Adlerberg i hrabia Szuwałow mieli na sobie, oprócz łańcucha orderu św. Andrzeja Pierwszego Wezwania, wstęgę orderu Słonia, nadanego im przez najjaśniejszego króla duńskiego. Spojrzenia wszystkich zwracały się na hrabiego Berga, tegoż samego dnia wyniesionego do godności feldmarszałka. Wice-kanclerz cesarstwa, książę Gorczakow, i wice-prezes rady państwa, książę Gagarin, stali otoczeni ministrami i członkami rady państwa. Członkowie duchowieństwa różnych chrześciańskich wyznań, zajmowali zwykłe miejsca. Wszyscy oficerowie znajdujący się w orszakach zagranicznych książąt byli obecni w cerkwi, również jak i niektórzy znakomici cudzoziemcy.—Obrzęd ślubu i pobłogosławienia Małżonków, dopełniony był przez protojereja Bażanowa, spowiednika Ich Cesarskich Mości. Dla zagranicznych czytelników, uważamy za rzecz niezbyteczną wspomnieć, iż ślub mógł być dany tylko przez kapłana z duchowieństwa świeckiego, a najprzewielebniejszy Izydor, metropolita, należący do duchowieństwa zakonnego, mógł tylko być obecny przy tym świętym obrzędzie. Podczas ślubu, wieńce, które według rytuału, powinny znajdować się nad głowami dwóch ślubujących, były trzymane do ukończenia czytania świętej ewangelji, przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza nad głową Jego Najdostojniejszego Brata, a przez jego wysokość duńskiego księcia następcę tronu nad głową najdostojniejszej jego siostry. Po przeczytaniu ewangelji, Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz zastąpił Wielkiego Księciu Włodzimierza Aleksandrowicza, a jego cesarska wysokość książę Mikołaj Maksymiljanowicz leuchtenbergski— duńskiego księcia następcę tronu. Pośród ogólnego milczenia i pełnej współczucia uwagi, po przeczytaniu ewangelji, głos djakona, wymawiający modlitwę za rodzinę Cesarską, po raz pierwszy wyrzekł słowa, które odtąd będą powtarzane przez lud ruski u stopni ołtarzy, gdzie zanosi gorące modły swej wiernopoddańczej miłości: „Prosimy Boga za Prawowiernego Cesarzewicza Następcę Tronu i Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza i Jego małżonkę Prawowierną Cesarzównę i Wielką Księżnę Marję Teodorównę.” Po ukończeniu obrzędu ślubu Najdostojniejsi Nowozaślubieni wyrazili Ich Cesarskim Mościom Swą wdzięczność, a potem zajęli miejsca obok Najjaśniejszego Pana i Najjaśniejszej Pani. Po złożeniu powinszowań Nowozaślubionym przez zagranicznych książąt i członków rodziny Cesarskiej, metropolita, członkowie najświątobliwszego synodu i wyższe duchowieństwo, zaintonowali hymn: „Ciebie Boże chwalimy”, zawtórowany przez chór śpiewaków dworskich z zadziwiającą zgodnością i zachowaniem odcieni, które zyskały europejską, zasłużoną sławę temu chórowi doskonałych głosów, tak harmonijnie zlewających się w jedną nierozdzielną całość. Podczas śpiewu, z wysokości wałów twierdzy zagrzmiały wystrzały działowe powtórzone 101 razy. Po nabożeństwie członkowie najświątobliwszego synodu i duchowieństwo dworskie, z kolei złożyli powinszowanie Ich Cesarskim Mościom i Najdostojniejszym Nowozaślubionym. Tymczasem orszak szykował się, i wkrótce— było natenczas kwadrans na trzecią—rozpoczął powrotny pochód do apartamentów wewnętrznych.

O godzinie piątej po południu w sali Mikołaja, miał miejsce uroczysty obiad. Podczas uroczystości zaręczyn opisywaliśmy wykwintną świetność tej części uczt. Teraz musielibyśmy tylko powtórzyć to cośmy już mówili. Jak w dniu zaręczyn, podczas obiadu wyko-

nany był koncert, odznaczający się również bogatym programem. W ceremoniale wymienione były toasta, które były wznoszone przy odgłosie trąb i wystrzałów działowych. Ale ponieważ w ten sam dzień przypadły urodziny obecnego na obiedzie przy teraźniejszych uroczystościach księcia Walji, przeto Najjaśniejszy Pan, oprócz wyznaczonych w ceromonjale toastów, raczył wnieść toast za zdrowie jego królewskiej wysokości, a także i innych przybyłych tu wysokich osób.

O godzinie ósmej wieczorem, sale pałacu napełniły się zaproszonymi na bal, który nie trwał długo, ponieważ tańczono na nim tylko poloneza, lecz który należał do liczby najświetniejszych i najliczniejszych. Bal rozpoczął się o godzinie dziewiątej, a skończył się o dziesiątej. — Przed balem, Najdostojniejsi Nowozaślubieni przyjmowali powinszowania od ciała dyplomatycznego.

Wszystkie ceremonje tego dnia, jak powiedzieliśmy, odznaczały się wspaniałym, uroczystym charakterem; ale skupienie uwagi w świątyni, poszanowanie tradycyjnej etykiety, nie pozwalały na huczne manifestacje. Nie tak było, kiedy powozy ślubnego orszaku wyjechały z pałacu zimowego i zmierzały po placu Pałacowym, Wielkiej Morskiej i Newskim prospekcie, do pałacu Jego Cesarskiej Mości, przeznaczonego na mieszkanie dla Nowozaślubionych. Plac i ulice, oświecone różnorodnemi figurami iluminacji, pośród której ognie bengalskie wybuchały różnokolorowem światłem, literalnie były zapchane tłoczącym się tłumem, który przy posuwaniu się orszaku nie przestawał kołysać powietrza okrzykami, tworzącymi szum podobny do wesołej burzy. Lud rzucał się ku karecie, w której wraz z Najjaśniejszym Panem i Najjaśniejszą Panią siedzieli Najdostojniejsi Nowozaślubieni, tak że powóz z wielką tylko trudnością mógł posuwać się, pośród obnażonych głów i wznoszących się rąk, z towarzyszeniem nieumilkającego dźwięku pełnych zapału „hura.” Przedsięwzięte były środki, aby na drodze panował ścisły porządek; lud pogwałcił ceremonjał zapomocą jednej z tych manifestacij, którym ruskie serca umieją nadać tyle wzruszającego, skoro tylko zaczepione w nich są struny patrjotyczne i i kiedy chcą wykazać Monarsze, ukochanemu Ojca swego ludu, wszystko, co czczący Go naród uczuwa dla Niego i Jego rodziny, całą siłę swego przywiązania i miłości. Wynurzenia dzisiejszego wieczoru dowiodą cudzoziemcom, którzy byli jego świadkami, zupełną słuszność wyrazów umieszczonych na czele tego sprawozdania,—że dzień dzisiejszy był dniem uroczystości w rodzinie Cesarskiej, a jednocześnie dniem prawdziwej narodowej uroczystości. *(Jour. de St. Pet.)*

---

* (Prelekcja p. Lewandowskiego). Wczoraj w sali t atru gmachu dobroczynności, miała miejsce pierwsza prelekcja p. Lewandowskiego o rozwoju władz umysłowych i instynkcie zwierząt. Odczyt ten zajmował się określeniem różnicy granic psychicznych i fizycznych między człowiekiem a zwierzętami; prelegent wykazywał obowiązek i powody łagodnego obchodzenia się ze zwierzętami, oraz wynikające ztąd korzyści dla społeczeństwa.

Φ.

* (Wypadek). W dniu wczorojszym, dymisjonowany żołnierz Kacper Kujawa, znajdując się na robocie w składach bankowych pod N. 1600*b.* przy ulicy Nowogrodzkiej egzystujących, przez nieuwagę podszedł w tę chwilę kiedy wyrzucali ze składów na dwór dwa wańtuchy z wełną i jednym z nich tak silnie uderzony został w krzyż, iż musiano go natychmiast odesłać na kurację.

---

* (Dar). Najjaśniejszy Pan najłaskawiej raczył przeznaczyć do dyspozycji głównego opiekuna Cesarsko-filantropijnego towarzystwa *dziesięć tysięcy rubli*, dla rozda nia biednym w dniu zaślubienia Cesarzewicza Następcy tronu, Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza. (*Siew. Pocz.*)

* (Ofiara). Przełożony prawosławnego kościoła w Nicei, protojerej Pryleżajew doniósł najprzewiebniejszemu Izydorowi, metropolicie nowogrodzkiemu i petersburgskiemu, pod d. 3 października r. b., że 2 września odebrany tam został wielki krzyż, ofiarowany przez kozaków dońskich, na pamiątkę zgasłego w tem mieście atamana ich, ś. p. Cesarzewicza Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza. Krzyż ten srebrny, grubo złocony, podług zawiadomienia naczelnego atamana wojska dońskiego, kosztuje 4,000 rsr. (*Siew. Pocz.*)

* (Obchód zaślubin w Helsingforsie) Ajentura telegrafów ruskich odebrała z Helsingforsu następujący telegram z d. 28 października: z powodu uroczystości zaślubienia Cesarzewicza Następcy tronu, miasto Helsyngfors było rzęsiście iluminowane; szczególniej odznaczały się piękną iluminacją gmachy uniwersytetu, ratusza i senatu. W teatrze, na żądania publiczności, odegrane były narodowe hymny ruski, duński i fiński, a po każdym z nich wydawano okrzyki „hura”. Fiński batalion strzelców gwardji był zwolniony od służby przez cały dzień. (*Siew. Pocz.*)

Anglja.

* (Misja p. Gladstone). *Morning Herald* donosi o niepowodzeniu misji półurzędowej p. Gladstone do papieża i do króla Franciszka II.

Austrja.

* (Kwestja wschodnia.) *Wiedeń, 11 listopada.* W artykule *Wien. Jour.*, organu półurzędowego, powiedziano o położeniu rzeczy na wschodzie: „Austrja powinna spoglądać z obawą na wszelkie usiłowanie gwałtownego przewrotu na wschodzie. Spodziewać się należy, że wspólne działanie wielkich mocarstw, miłujących pokój, będzie dostatecznem dla utrzymania spokojności wewnątrz Turcji. Nie ulega wątpliwości, że każde mocarstwo chrześciańskie wahać się będzie działać za pomocą przymusu i wojny przeciw ludom chrześciańskim Turcji. Austrja zwłaszcza przejęta jest myślą, żo w obec skompromitowanego pokoju na wschodzie, wolno jej jest wystąpić jedynie z przełożeniami na serjo pomyślanemi i z pośrednictwem przyjacielskiem. Wymagają tego, nie tylko powody słuszności i polityki, lecz także pokrewieństwo plemienne kilku ludów austryjackich z ludami zamieszkującemi terytorjum Turcji. *Wien. Jour.* doradza Porcie względność dla życzeń ludności serbskiej. Najlepszym sposobem rozwiązania kwestji wschodniej byłoby, podług *Wien. Jour.*, utrzymanie unji politycznej ludów chrześcjańskich z Portą, która to unja, zapewniając poszanowanie dla ich autonomji wewnętrznej, zagwarantowałaby im jednocześnie niepodległość na zewnątrz. Jeżeli ludy chrześciańskie potrafią być umiarkowanemi w swych żądaniach, jeżeli Porta mieć będzie dość roztropności politycznej ażeby zgodzić się na zrzeczenie się bez walki tego, czego nie zdoła zachować, w takim razie niebezpieczeństwa, grożące naruszeniem pokoju europejskiego, mogłyby być na długo zażegnane lub usunięte.

* (Ministerjum węgierskie). Korespondencja z Wiednia przesłana do *Ajencji Havas Bullier* donosi, że baron Sennyey ma otrzymać tekę ministra spraw wewnętrznych, a hr. Juljusz Andrassy zostanie prezesem rady ministrów; hr. Majlath reprezentować ma nadal rząd węgierski w Wiedniu przy boku cesarza; baron Eötvös ma zostać ministrem oświecenia, a p. Sonyay ministrem skarbu. Należy dodać, że dzienniki wiedeńskie, a mianowicie *Wanderer*, który tak samo jak *Pesti Naplo* organ Deaka, dobrze są zwykle poinformowane o sprawach Węgier, nic nie wiedzą, jak się zdaje, o tych wiadomościach, z ogłoszeniem których zapewneby się pośpieszyły. (*Nord*)

* (Oficerowie włoscy). Stosownie do warunków traktatu pokoju, zawartego pomiędzy rządami Włoch i Austrji, ministerstwo wojny tego ostatniego państwa wystósowało do wszystkich oficerów narodowości włoskiej, służących w armji austrjackiej, zapytanie, czy chcą pozostać nadal w szeregach armji austrjackiej, czy też życzą sobie przejść do armji włoskiej. Ministerstwo wojny wyznaczyło tym oficerom na odpowiedź termin półroczny. (*La Fr.*).

Grecja.

* (Zwycięztwo kandjotów). *Times* ogłosił następujący urzędowy telegram, który po ostatnich wiadomościach z Konstantynopola, prawdziwą jest niespodzianką. „*Ateny, 8-go listopada.* Wiadomości otrzymane tu z wyspy Kandji donoszą, że chrześcianie odnieśli zwycięztwo w prowincjach Herackium i Rethymnos, i że jenerał turecki w pierwszej z tych prowincij został zabity. Ludność sphakjocka postanowiła odrzucić wszystkie propozycje poddania, postawione przez Mustafa-paszę. W kraju sphakjotów spodziewają się wkrótce stoczenia bitwy”. Nie pierwszy to raz, jak wiadomo, telegraf z Konstantynopola pośpieszył się bardzo z doniesieniem o przytłumieniu powstania. (*Nord.*)

* (Sprawa kandjotów). Donoszą z Aten, że kandjoci po poniesieniu przez ochotników greckich znacznych strat, zmuszeni byli opuścić niektóre pozycje i cofnąć się ku Sphakia. Z innej strony zaś utrzymują, że w wschodniej części wyspy szczęście sprzyjało chrześcianom, i że opanowali oni silne stanowisko w Mirone. Niedawno dowieziono im także z Syra parostatkiem *Panhellenion* oprócz zapasów wojennych, 300 ochotników. Na w. Korfu nie chcą wcale wierzyć w możność przytłumienia powstania. Zaprzeczają ztamtąd telegraficznej wiadomości o wzięciu do niewoli 138 oficerów greckich, utrzymując, że liczba oficerów greckich, którzy odpłynęli do Kandji, nie przenosi 8 do 10 ludzi; donoszą także, że pod Rettimo zorganizowali się nowi powstańcy, a w przybyciu ochotników garybaldyjskich upatrują wiele żywiołow do podtrzymania nadal powstania. Do Aten przybyła znaczna liczba garybaldczyków. (*Wien. Abp.*)

Hiszpanja.

* (Położenie kraju). W Saragossie wznowione zostało bractwo wianka różanego, rozwiązane przed 31 laty; okoliczność ta daje pismom francuzkim powód do ostrych uwag; lecz trudno dać bezwarunkowo wiarę temu, ażeby zapał religijny dopomógł rządowi do zapobieżenia przesileniu. Podana przez *Gazette de France* wiadomość, że w Barcelonie wybuchło powstanie kierowane przez jenerała Prima, zdaje się być bezzasadną; szczegółowe atoli wiadomości o odbytych niedawno wyborach municypalnych świadczą, że sami tylko księża i urzędnicy brali w nich udział, podczas gdy cała ludność niezawisła trzymała się zdala od wyborów, co nie może być uważane za oznakę sympatyzowania z rozporządzeniami rządu. (*Nordd. A. Z.*).

Niemcy.

* (Wyrok). *Lipsk, 7-go listopada.* Leon Konstanty hr. Działyński, drugi syn bogatego polskiego właściciela dóbr w poznańskiem, mający 20 lat wieku, który po skonfiskowaniu majątku ojca, wraz ze swą matką mieszkał w Lipsku od końca sierpnia r. b., skazany został obecnie przez sąd na 15 miesięcy zamknięcia w domu wyrobnym, za to, że sprzedał fortepian wynajęty. (*Berl. Narch.*)

* (Król bawarski). Według telegraficznej wiadomości, ogłoszonej przez *Bair. Z.*, Ludwik I, b. król bawarski, przybył w d. 7-ym b. m. wieczorem w pożądanem zdrowiu do Rzymu. — Ta sama gazeta zamieściła rozkaz dzienny do armji, w którym król przy wyrazach najżywszego żalu, zaszczytnego i wdzięcznego uznania, uwolnił z posady feldmarszałka, swojego wuja, księcia Karola bawarskiego. *(Krak. Z.)*

Prusy.

* (Izba deputowanych). *Berlin, 12 listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, odbytem pod prezydencją p. Forckenbecka, minister skarbu v. d. Heydt zabrał głos i złożył budżet wydatków i dochodów na r. 1867. Dochody państwa za r. 1866 wynoszą 168,804,000 talarów, licząc w to 4,600,000 tal. z kontrybucij wojennych, które użyte będą na wzmocnienie marynarki. Budżet dochodów na r. 1866 przedstawia przewyżkę 7,079,000 talarów, z których 2,400,000 tal. użyte zostaną na podwyższenie płacy urzędników i uposażeń nauczycieli, oraz żołdu żołnierzy. Prezes przesyła budżet do komisji budżetowej. Michaelis stawia wnioski: 1) ażeby uchwała co do porządku roztrząsania budżetu odłożoną została do czasu wyjścia onego z druku, i 2) ażeby budżet został roztrząśnięty ewentualnie na naradach przygotowawczych w izbie. Hr. Schwerin popiera te wnioski, Waldeck zaś przemawia przeciw nim. Po długich rozprawach, Michaelis cofa pierwszy swój wniosek, drugi zaś przyjęty zostaje 96 głosami przeciw 63. Minister v. d Heydt zgadza się na to, a zresztą wszystkie stronnictwa są podzielone; polacy głosują przeciw wnioskowi. Przy głosowaniu okazuje się, że liczba deputowanych jest niedostateczną do dania uchwały, co wywołuje wesołe usposobienie izby. (*Wolffs T. B*).

* (Pełnomocnicy). Donoszą z Berlina, że rządy północne otrzymały już wezwanie do przysłania swoich pełnomocników. Wiadomo, że w traktacie przymierza zawartym z państwami północnemi oświadczono, iż konstytucja związku powinna być wypracowaną na podstawie projektu reformy związkowej z dnia 10-go czerwca. Sądzą, że projekt ten ulegnie znacznym zmianom. Główna uwaga zwrócona jest na sprawy wojskowe. Od kilku dni mówią o projekcie konstytucji związkowej wypracowanym przez Prusy, który przedstawiony zostanie różnym rządom północnym i ma służyć za podstawę przy naradach pełnomocników mających zebrać się w Berlinie. (*La Patr.*)

Włochy.

* (Zamiar abdykowania). *Gazzetta di Milano* powiada, że król Wiktor Emanuel ma mocne postanowienie abdykowania po uroczystym wjeździe do Wenecji. Wyrazy króla: „Rzeczą jest teraz włochów utrzymać Włochy”, tłómaczone są w tem znaczeniu; panuje atoli przekonanie, że dopiero po wjeździe uroczystym do Rzymu, król Wiktor Emanuel uważać będzie swe dzieło za ukończone.

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 10-go listopada.

Knowania rewolucyjne; Neczuperowicz; Giełda.

Prędzej niż się spodziewać mogłem, sprawdziły się obawy moje. Policja krakowska ujęła wysłannika

towarzystwa demokratycznego, pod prezydencją Mierosławskiego funkcjonującego, a z papierów przy uwięzionym znalezionych przekonano się dowodnie, że eksdyktator zamierzył na serjo etablisować nowy rząd w Galicji z całym przyborem poborców „ofiary narodowej" i sztyletników posłusznych skinieniom tajnej policji i jeszcze tajniejszego trybunału nożowców. Że roboty przygotowawcze do zaprowadzenia nowych rządów w Galicji muszą być już ukończone, dowodzi odkryta misja uwięzionego wysłannika—misja utworzenia najwyższej centralnej magistratury spiskowej. Do takiej operacji przystępuje się zwykle dopiero wtedy, gdy jest co do centralizowania, gdy porozumienia ogniska zagranicznego z krajowcami podzielającymi zasady p. Ludwika, a sporadycznie po kraju rozsianymi—dojrzały. Do szybszego, niż się spodziewać można było, instalowania centralnego rządu eksdyktatora w Galicji przyczyniły się także niezawodnie roboty przeciwników. Alboż to p. Ludwik na to posiwiał w szkole spisków, aby się dać ubiedz papistom, jezuitom, arystokratom, monarchistom i wstecznikom, jak ich zwykł nazywać?... Ujęcie jednego emisarjusza odkryło wprawdzie grożące rządowi legalnemu niebezpieczeństwo, lecz jeszcze je nie usuwa. Stary jak Mierosławski konspirator, nie buduje swych planów na pomyślnem powodzeniu jednego wysłannika..., o którego wyprawie zawiadomiono *privatissime* z—poznańskiego. Obawiam się dla tego, że hr. Gołuchowski będzie musiał przebyć ciężkie perepałki z pretendentem do władzy, gotowym nawet wydać rozkazy nowym Jaroszyńskim do powtórzenia we Lwowie scen odegranych w Warszawie 1862 r....

Dzienniki nasze potępiły na razie knowania eksdyktatora. *Czas* upatrywał w nich ukrytą rękę sąsiedniego państwa, lecz *Gazeta Lwowska* utarła mu nosa, oświadczając kategorycznie, że główną i ostateczną sprężyną machinacji rewolucyjnej jest Mierosławski. I *Narodówka* nie szczędzi epitetów dla bohatera „smutnej postaci". Czy jednak długo wytrwa w tym kierunku i czy już ubocznemi drogami nie przesłała usprawiedliwienia do Paryża, zaręczyć trudno. O opinji rozgorączkowanej nadziejami, których rząd spełnić nie może, należy sądzić z wszelką ogledną ostrożnością. Dziś aż do zbytku lojalna, może już jutro stać się ultra-rewolucyjną....

Policja nasza może obok ujęcia emisarjusza Mierosławskiego poszczycić drugą zdobyczą, niejakim Neczuperowiczem, rzezimieszkiem zwyczajnym, którego przed kilku dniami przywieziono z Sambora do więzienia sądu karnego we Lwowie.

Ministerjum zatwierdziło statuta dla giełdy we Lwowie. Po 96-letnim panowaniu rządu austrjackiego w Galicji, doczekaliśmy się przecież zezwolenia na utworzenie bursy w stolicy pięciomilionowego kraju koronnego. ♂.

Paryż, 3 listopada (*).

Cesarzowa Eugenja.—Opiekuńczy stróżowie Napoleona III.

Cesarzowa Eugenja obstalowała sobie ubranie jeneralskie, żeby z cesarzewiczem odbyć przegląd wojsk.

Stróżowie opiekuńczy Napoleona III po cywilnemu ubrani, śledzą każdy jego krok, co wcale mu się nie podoba. Dowódcą tej brygady frakowej jest p. Herault, mięszający się do wszystkiego co dotyczy osobistości cesarza francuzów. Brygada ta nie znajduje się pod zwierzchnością departamentu ogólnego bezpieczeństwa, a nie istniała jeszcze podczas zamachu Orsiniego na życie cesarza.

Paryż, 5-go listopada.

Przymierza.—Chciwość gracza.

Znów rozpuszczają wieści o wojnie. Zbliżenie Prus z Rosją zawsze zmusi Napoleona do rzucenia się w objęcia Anglji, której w duszy nienawidzi, tak samo jak wszyscy prawdziwi francuzi. Teraz, jak mówią, trzyma z Austrją za Polską, przeciw Rosji. Węzeł gordyjski mógł być tylko rozcięty, lecz węzły polski i turecki mogą być rozplątane. Nim upłynie trzy lata, losy Europy zmienione zostaną nie przez siłę, ale przez rozum. Broń żłobkowana została strącona przez igłową, która tymczasem wprowadzona została do tutejszej armji tylko po to, aby nauczyć żołnierzy z nią obchodzić się.

Cesarstwo francuzkie zaczepiało wszystkich, obrażało wielu i pokonywało niektórych; nie jest wcale *pokojem*, ani przyjaźnią, ale oparte jest na bagnetach. Dawno czas pomyśleć o trwałych przymierzach, a niektórzy doradcy cesarza francuzów wskazują na Rosję.

Po broni igłowej, małe dzienniki najwięcej zajmują się polskim hrabią O. czy G., który udał się do Homburga z 30,000 fr., aby wygrać 300,000. Już miał 260,000 fr., ale potem wszystko przegrał do banku i żyje chciwością gracza. *K.*

*) Ta i następna korespondencja wzięte są z *Warsz. Dniew.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Loterja fantowa). Przypominamy że ciągnienie loterji fantowej na korzyść ubogich warszawskiego towarzystwa dobroczynności, w której główną wygraną stanowi serwis srebrny wartości rsr. 1,000, odbędzie się dnia 8 (20) listopada r. b. Bilety do tej loterji po k. 15, dostać jeszcze można w kantorach loteryjnych i w redakcjach obu kurjerów.

Warszawa, dnia 2 (14) Listopada.

Kalendarz.

We czwartek, 15 listopada, —św. Leopolda wyzn. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 22; zach. o godz. 4 min. 7.

W piątek, 16 listopada, — św. Edmunda biskupa. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 24; zach. o godz. 4 min. 6.

Stan pogody.

Dziś z rana + 4°,0 R ciepła.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po
Barometr w milimetrach. . . .	746 0	738 0
Termometr Reaum.	+ 3°1	+ 6°2
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Najmniejsze ciepło + 3°4 R. Największe ciepło + 8°5 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 6

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Opera **Lucia di Lamermoor (Łucja z Lamermooru)**, przez artystów włoskich, Abonament N. 2, lit. A. (Zacznie się o godzinie 7-ej).— *Jutro*, balet **Asmodea**. (Zacznie się o godzinie 7-ej).— *Wczoraj*, dawano Operę **Halka**, było osób 600.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Doktór Robin; Doktór Medycyny; Sto za sto.** (Zacznie się o godzinie 7-ej).

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, Koncert symfoniczny.— Początek o godzinie 7-ej. — Cena wejścia kop. 45.— *Wczoraj*, było osób 146.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś* i *codziennie*, przedstawienie śpiewaków francuzkich, niemieckich i włoskich. – (Zacznie się o godzinie 6 ½). — *Wczoraj*, było osób 15.—

ODEON, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście i Królewskiej Nr. 411. — *Dziś i codziennie*, przedstawienie Magji i Mechaniki J. Lessera. — Cena miejsc: numerowane miejsce kop. 30 i 2 ½ dla szpitali; drugie miejsce kop. 15.— Początek o godz. 7-ej.— *Wczoraj*, było osób 25.—

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.— Cena wejścia kop. 15

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). – *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. – Cena wejścia kop. 10.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Semeka*, z Płocka; jenerał-major *Furuhelm*, z Piotrkowa; dymisjonowany jenerał od kawalerji *Karłowicz*, z Augustowa;—wyjechali: fligiel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, pułkownik, książę *Krapotkin*, do Nowogeorgiewska; rzeczywisty radca stanu *Dekuciński*, do wsi Paplina.

Wdniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 477, wyjechało osób 525, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 252, wyjechało osób 493; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 95, wyjechało 80; — onegdaj w ogóle przyjechało osób 954, w tej liczbie z zagranicy 13; wyjechało 752, w tej liczbie za granicę 12.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 13 listopada 1866 roku, a mianowicie pod adresem: Chelińska w Zabrodziu, Orłowski w Zawadach, Emanuel Krrdelas w Rydze, Stanisław Zagrzewski w Brześciu-litewskim, Józef Borowski w Białym-stoku, Walenty Borowski w Petersburgu, Kajzer w Moskwie, Wincenty Szczerbiński w Bużynie, Lebewol w Kownie.

Dnia 31 (12) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 50, wyzdrowiało 54, umarło 8, pozostało 1703 (mężczyzn 791, kobiet 912); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 163, kobiet 156.

* W dniu 13 b. m. i r., urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 3, żeńskiej 2, *Starozakonnych*: płci męzkiej 3, żeńskiej 6, razem 14; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: —; *Starozakonnych*: –; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 9, żeńskiej 3, *Starozakonnych*: męzkiej 3, żeńskiej 2, razem 17.

Ceny targowe
dnia 1 (13) listopada 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — do rs.	k.	rs.	k.
	ruble srebrne i kopiejki			
Pszenica Waga — —240 f.	5	40	7	35
Żyto „ — —230 f.	4	50	4	75
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	2	70	2	77½
Groch polny	6	30	6	90
Kartofle.	1	65	2	—

Pud siana od k. 33⅔—37½. Pud słomy od k. — —20.

Dowozy: Pszenicy 500, Żyta 200; Jęczmienia —; Owsa 400 korcy.

Wiadro okowity od rs. 4 k. 92 do rs. 5 k. —

Garniec „ od rs. 1 k. 60 do rs. 1 k. 65.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 2 (14) Listopada 1866 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).					
Obligi Skarbu za rs. 100		77	67	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		81	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		76	50	76	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		59	67	59	17
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		78	17	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	17
„ Sierpniowe za rs. 100		100	25	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		11	—	109	—
„ „ „ 1866 „ 100		104	50	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		58	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		88	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin ....100 Tal.	2 m.	112	95	112	72½
„ .... „ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław .... „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk .... „ „	2 m.	112	65	112	50
Hamburg........300 B. Mk.	2 m.	172	50	—	—
Londyn .... 1 Ft. St.	3 m.	7	67	7	65
Paryż ....300 Frank.	2 m.	91	95	91	65
Wiedeń ....150 Zł. W. A.	2 m.	89	10	—	—
Petersburg ....100 Rsr.	1 m.	99	—	98	83
„ .... „ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa .... „ „	1 m.	—	—	—	—
„ .... „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. 1 k. 57⁷/₉
* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k. 82²/₉

KURSA TELEGRAFICZNE.
Ajentury Rudolfa Okręt.
Petersburg, dnia 1 (13) Listopada 1866 r.

	za sr.
Weksle na Londyn 3 mies	31⁹/₁₆ ⁷/₁₆
„ Hamburg „	28¹/₁₆
„ Amszterdam „	154½
„ Paryż	327
„ Berlin 15 dni za 100 Rs	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1864	110
5% „ „ z r. 1866	103⅞
2-ga Bilety Bankowe	79¼
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs	120
Obligacje „ „ „ „	90
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	90
6% Metaliki	99
Imperjały	627
Dyskonto	—

KURSA TELEGRAFICZNE.
Ajentury Rudolfa Okręt.
z Berlina, d. 1 (13) Listopada 1866 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		63⅞
Obligacje Skarbowe 4%		63¼
Listy Zastawne 4%		60¾
Bilety Banku Rosyjskiego		79
Weksle na Warszawę		79
„ Petersburg 3 tygodn		87⅜
„ „ 3 miesięczny		85⅝
„ Londyn 3 „		6 21¾
„ Paryż 2 „		80⁵/₁₂
„ Hamburg 2 „		150¾
„ Wiedeń 2 „		78
Koleje Rosyjskie		79¼
Kolej Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		58
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka promjowa 1-em		88⅝
„ „ „ 2-em		84¼
Żyto na targu		58
dto „ dostawę		53¾
Z WIEDNIA.		
Wksle na Londyn		128 50
„ Hamburg		95 50
„ Paryż		51 —
Pożyczka Narodowa		66 20
5% Metaliki		58 70
Akcje Banku Kredytowego		151 10
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 20
Renta Włdska		55 30
Akcje Kredytu Ruchomego		622
Z LONDYNU.		
3% Papiery (consols)		88⅝

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 7151) *Kancelarja Oddzielna Gubernatora Warszawskiego.*

Gubernator Warszawski otrzymał dowody zejścia z tego świata politycznych przestępców.

1. Stanisława Niewińskiego, mieszczanina Gubernji Warszawskiej, zmarłego w Ekaterynburgskiej Rządowej gorzelni 1 Stycznia 1866 r.
2. Antoniego Domańskiego, włościanina Gubernji Warszawskiej, zmarłego 10 Stycznia 1066 r. w szpitalu Orłowskim, i
3. Wojciecha Figurskiego, włościanina Gubernji Warszawskiej, zmarłego w więziennem szpitalu Irkutskim dnia 17 Grudnia 1865 roku.

Ponieważ ich sukcesorowie z zamieszkania nie są wiadomi, wzywa się ich przeto niniejszym, ażeby po odbiór wspomnionych dowodów zgłosili się bezzwłocznie do Naczelnika Kancelarji Oddzielnej Gubernatora Warszawskiego.

Warszawa d. 31 Paźdz. (12 Listop.) 1866 r.

(N. D. *7139*). *Zarząd Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej.*

Zawiadamia publiczność, że przedmioty pozostawione przez zapomnienie w powozach Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej w czasie od dnia 1 Czerwca do d. 1 Listopada r. b., właściciele wylegitymowani odebrać mogą w ciągu roku jednego. Po upływie tego czasu, sprzedane zostaną na rzecz Towarzystwa. Wykazy tych przedmiotów każdodziennie na stacjiach Koluszki i Łódź przejrzane być mogą.

Warszawa d. 9 Listopada 1866 r.

(N. D. 7132). Przez pozew z daty 26 Października (7 Listopada) 1866 roku Ksawera z Rzewuskich Węgleńska małżonka Tadeusza Węglińskiego właściciela dóbr Swidniki, w tychże dobrach Okręgu Hrubieszowskim Gubernji Lubelskiej wraz z mężem swym zamieszkała, rozpoczęła przeciw temuż mężowi sprawę o rozdział co do majątku i odebranie zarządu. Sprawa ta prowadzoną będzie w Trybunale Cywilnym Gubernji Lubelskiej w Lublinie. Obrońcą ze strony powódki ustanowiony jest w pozwie Adam Gross Patron przy tymże Trybunale w mieście Lublinie w domu pod Nr. 2 mieszkający.

Lublin d. 28 Paźdz. (9 Listop.) 1866 r.
Adam Gross Patron.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(*N. D.* 4966) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej w Radomiu.*

Ogłaszam, że po zmarłym Tomaszu Pietrusińskim vel Pietruszyńskim, jako wierzycielu sumy rs. 600 z procentem, na dobrach Beźnik z Okręgu Opoczyńskiego w dziale IV pod Nr. 22 wykazu hypotecznego zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin na dzień 3 (15) Lutego 1867 r. w Radomiu w kancelarji swojej wyznaczam.

w Radomiu, dnia 19 (31) Lipca 1866 roku.
Paweł Karwadzki.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *6806*). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 17 (29 Listopada r. b. o godzinie 12-stej w południe w pałacu Rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod Nr. 741 w miejscu jej posiedzeń odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczetowanych deklaracji na sprzedaż w jednej partji drzewa z lasów rządowych leśnictwa Lubochnia Gubernji Warszawskiej w bliskości rzeki Pilicy położonych, a mianowicie z cięć na rok 1867 w obrębach Szczurek, Żądłowice, Gacona, Komfoka, Cygan-Chrzemce i Kruszewiec naznaczonych, poczynając od sumy szacunkowej rsr. 5,386 kop. 49.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie licytacja głośna pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie, wrazie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiznie Listach Zastawnych, albo Likwidacyjnych lub innych procentowych papierach Skarbowych rsr. 540 wyraźnie rubli srebrem pięćset czterdzieści i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy dołączyć w deklaracji, która złożona być winna przed godziną 12-tą w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrzane być mogą, w Warszawie w Biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Warszawskim i Radomskim oraz w Urzędzie Leśnym Lubochnia.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, i t. p. przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji,

która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 75, wyraźnie, czysto, bez podkreśleń i podskrobań, oraz z kwitem na vadium zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 29 Września (11 Października r. b. Nr. 63,364 niniejszym deklaruję, zapłacić za drzewo z cięć na rok 1867 w obrębach Szczurek Żądłowice, Gacona, Konewka, Cygan, Chrzemce i Kruszewiec z Leśnictwa Lubochnia Gubernji Warszawskiej na sprzedaż wystawionych sumę ryczałtową rs. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. N., które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania).

pisałem w N. dnia
podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Na kopercie wypisać: „Deklaracja do kupna drzewa N."

Deklaracje nienapisane podług wzoru, lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo nie połączone z kwitem na vadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paźdz.) 1866 r.
Dyrektor Wydziału,
Rzeczywisty Radca Stanu Dąbrowski.
za Naczelnika Sekcji Jelnicki.

(N. D. *6941*). *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy upoważnienia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 8 (20) Sierpnia r. b. Nr. 57,032/20,592, w biurze Naczelnika Powiatu Włocławskiego, o godzinie 11 z rana odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego na gruntach Włościańskich na lat dwa, poczynając od dnia 20 Sierpnia (1 Września) r. b do d. 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r. w dobrach a mianowicie:

A. Dnia 11 (23) Listopada 1866 r.

1	W dobrach	Bogusławice	od sumy	rocznej rs.	84
2	„	Osówek	„	„	8
3	„	Patrowo	„	„	38
4	„	Więcławice	„	„	267
5	„	Zawada	„	„	64
6	„	Kałęczyn	„	„	18
7	„	Popielarze	„	„	8
8	„	Toporzyszczewo	„	„	60
9	„	Boguszyce	„	„	197
10	„	Nykiel	„	„	20

B. Dnia 12 (24) Listopada 1866 r.

11	W dobrach	Wierzbinek	od rocznej	sumy rs.	294
12	„	Ziemięcin	„	„	44
13	„	Borowo	„	„	48
14	„	Brylewo	„	„	34
15	„	Grodzisko	„	„	4
16	„	Potołówek	„	„	12
17	„	Michałowo	„	„	60

C. Dnia 14 (26) Listopada 1866 r.

18	W dobrach	Sierakowy	od sumy	rocznej rs.	122
19	„	Wistka Szlachecka		„	171
20	„	Bodzanowo	„	„	32
21	„	Kuczyna	„	„	30
22	„	Brzyszewo	„	„	170
23	„	Łakno	„	„	22
24	„	Stawęcin	„	„	26

D. Dnia 15 (27) Listopada 1866 r.

25	W dobrach	Bilno	od sumy	rocznej rs.	56
26	„	Rzeszewo	„	„	98
27	„	Dymice	„	„	4
28	„	Janowice	„	„	92
29	„	Józefowo	„	„	36
30	„	Przywieczerzyn	„	„	74
31	„	Sierszchowo	„	„	44
32	„	Beszyn	„	„	88

E. Dnia 16 (28) Listopada 1866 r.

33	W dobrach	Janowo	od sumy	rocznej rs.	22
34	„	Morzyce	„	„	58
35	„	Swiernia	„	„	56
36	„	Wola Dziankowska		„	20
37	„	Mchawek	„	„	256
38	„	Polanisz	„	„	48
39	„	Radoszewice	„	„	36

F. Dnia 17 (29) Listopada 1866 r.

40	W dobrach	Wierzchociny	od sumy	rocznej rs.	36
41	„	Zabłocice	„	„	64
42	„	Zamość	„	„	32
43	„	Bilno	„	„	32
44	„	Borucin	„	„	82
45	„	Jarantowice	„	„	58
46	„	Klonowek	„	„	20
47	„	Piołunowo	„	„	28

G. Dnia 18 (30) Listopada 1866 r.

48	W dobrach	Janiszewo	od sumy	rocznej rs.	24
49	„	Płowce	„	„	138
50	„	Redecz wielki	„	„	182
51	„	Sułkowo	„	„	126
52	„	Żydowo	„	„	68
53	„	Pikutkowo	„	„	135
54	„	Biskupice	„	„	28

H. Dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1866 r.

55	W dobrach	Broniszewo	od sumy	rocznej rs.	64
56	„	Dziewczo polka	„	„	34
57	„	Łączewna	„	„	46
58	„	Zbijewek	„	„	78
59	„	Zbijewo	„	„	24
60	„	Pyszkowo	„	„	66
61	„	Borzymce	„	„	42
62	„	Borzymowice	„	„	56

J. Dnia 22 Listop. (4 Grudnia) 1866 r.

63	W dobrach	Grójce	od sumy	rocznej rs.	54
64	„	Kaniewo	„	„	46
65	„	Krajanki	„	„	4
66	„	Łania	„	„	26
67	„	Łąki wielkie	„	„	38
68	„	Łąki zwiastowe	„	„	18
69	„	Nikołajki lit. A i B.		„	8
70	„	Siewiersk	„	„	30

K. Dnia 23 Listop. (5 Grudnia) 1666 r.

71	W dobrach	Szczytno	od sumy	rocznej rs.	40
72	„	Słomkowo	„	„	22
73	„	Klonowo	„	„	42
74	„	Koszczały	„	„	24
75	„	Poczałkowo	„	„	214
76	„	Smiłowice	„	„	228
77	„	Choceń	„	„	294
78	„	Czerniewice	„	„	10

L. Dnia 24 Listop. (6 Grudnia) 1866 r.

79	W dobrach	Krukowo	od sumy	rocznej rs.	58
80	„	Łagiewniki	„	„	74
81	„	Ołganowo	„	„	28
82	„	Skibice	„	„	26
83	„	Szczutkowo	„	„	38
84	„	Ząbin	„	„	34
85	„	Chromowola	„	„	40
86	„	Koneck	„	„	236

Ł. Dnia 25 Listop. (7 Grudnia) 1866 r.

87	W dobrach	Serocki	od sumy	rocznej rs.	72
88	„	Brzezie	„	„	62
89	„	Ośno dolne	„	„	49
90	„	Ośno górne lit. A. i B.		„	10
91	„	Jaronowo	„	„	56
92	„	Dębołęka	„	„	26
93	„	Gradowo	„	„	114
94	„	Szewce	„	„	66
95	„	Tomisławice	„	„	44

M. Dnia 28 Listop. (10 Grudnia) 1866 r.

96	W dobrach	Witkowice	od sumy	rocznej rs.	18
97	„	Wojcin	„	„	26
98	„	Ciepliny	„	„	88
99	„	Gagoły	„	„	42
100	„	Naczachowo	„	„	32
101	„	Obatki	„	„	62
102	„	Skarbanowo	„	„	24
103	„	Smiły	„	„	22
104	„	Wiszczelice	„	„	48

Mający więc chęć licytowania, obowiązany zaraz przy licytacji złożyć vadium $^1/_4$ części sumy do licytacji eznaczonej, a utrzymujący się obowiązany dokompletować takowe do sumy wyrównywającej $^1/_4$ części postąpionej ceny dzierżawnej.

Inne warunki mogą być w każdym czasie przejrzane w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach służbowych.

Warszawa d. 21 Paźdz. (2 Listop.) 1866 r.
Radca Gubernjalny, Sawicki.

(N. D. 6943) *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 17 (29) Listopada o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1867 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r. dla biór Magistratu i oddziałów służby zewnętrznej od niego zależnej, świec łojowych rurkowych w ilości mniej więcej pudów 43 od rs. 7 k. 12$^1/_2$, wyraźnie od rubli srebrem siedm kopiejek dwanaście i pół za pud i świec stearynowych paczek 1,600, od kop. sr. 31, wyraźnie od kopiejek trzydzieści jedna za paczkę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen w warunkach zamieszczonych a do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Ekonomicznej m. Warszawy, na złożone w tejże vadium w ilości rs. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa dnia 14 (26) Października 1866 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major,
z upoważnienia Sliżewski.
za Naczelnika Kancelarji, Baudouin.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu r. 1867 (wypisać z ogłoszenia) i odstępuję od takowych cen procentów NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam,

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia. . . miesiąca . . roku. . .
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. *6762*) *Administracja Księztw Łowickiego.*

Ponieważ pomimo upływu dwukrotnie oznaczonego i ogłaszanego terminu, sprzedaż trzech placów w obrębie miasta Warszawy pod Czerniakowskiemi rogatkami egzystujących do dominium Księztwa Łowickiego należących, do skutku nie doszła; stósownie przeto do reskryptu JW. Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Skarbu z dnia 7 (19) Października r. b. Nr. 2964 Administracja Księztwa podaje do powszechnej wiadomości, iż w Warszawie w biórze Komisji Rządowej Skarbu odbędzie się po raz trzeci w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe głośna in plus licytacja na sprzedaż tychże placów, poczynając od zniżonego pierwotnego ich szacunku o 25$^0/_0$ czyli:

co do placu Nr. 1 łokci kw. 27,999 od kwoty rs. 3,748 kop. 38$^3/_4$.

co do placu Nr. 2 łokci kw. 30,477, od kwoty rs. 4,063 kop. 61$^1/_4$.

co do placu Nr. 3 łokci kw. 13.634, od kwoty rs. 1,856 kop 36$^1/_4$.

Każdy ubiegający się o kupno któregokolwiek bądź z placów, obowiązanym jest złożyć w głównej kasie Królestwa albo też w Banku Polskim tytułem vadium w gotowiźnie papierami kredytowemi Cesarstwa lub Królestwa wedle ustanowionego ich kursu, sumę wyrównywając $^1/_{10}$ części całkowitego szacunku tego z placów, o którego kupno konkuruje.

Opis i taksa, niemniej warunki licytacyjne co do wystawiających się na sprzedaż placów, przejrzanemi być mogą w biurze Przybocznem JW. Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Skarbu, każdodziennie od godziny 9 rano do 3 z południa z wyłączeniem świąt i dni galowych dworskich.

Łyszkowice d. 10 (22) Października 1866 r.
p. o. Administratora Księztwa Łowickiego,
Wojciechowski.
Sekretarz, Dzierżanowski.

(N. D. *6959*. *Naczelnik Powiatu Włocławskiego.*

Na zasadzie odręcznego roskryptu Rządu Gubernialnego Warszawskiego z d. 17 (29) Października r. b. Nr. 108216/16956 podaję do wiadomości, iż d. 10 (22) Listopada r. b. o godz. 11 przed południem odbywać się będzie w biurze moim w mieście Włocławku głośna in minus licytacja na entrepryzę dostawy żywności dla więzienia Brzeskiego przez ciąg roku jednego, poczynając od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do d. 1 (13) Stycznia 1868 od zwiększonej sumy mianowicie po k. 8 za dostawę żywności dziennie dla jednej osoby w rodzaju i gatunku nową taryfą oznaczonej. Przystępęjący do licytacji złożyć winien vadium rs. 500 gotowizną lub dozwolonemi papierami, warunki pod jakiemi licytacja odbytą zostanie, mogą być przejrzane każdego dnia w biurze powiatowym wyjąwszy świąt w gohzinach służbowych.

Włocławek, d. 21 Paźdz. (2 Listop.) 1866 r.
3 Asesor Kolegialny, Węgleński.

(*N. D. 7023*). *Naczelnik Powiatu Piotrkowskiego.*

Ponieważ ogłoszona w powtórnym term

na dzień 3 (15) Października r. b. licytacja na dostawę żywności do więzienia Piotrkowskiego w ciągu roku 1867 dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, przeto zawiadamiam publiczność że na mocy rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 13 (25) Października r. b. Nr. 5803/39111 w dniu 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 10 rano w biurze Powiatu tutejszego odbywać się będzie nowa licytacja na tęż entrepryzę od podwyższonej ceny dziennej porcji żywności więźnia z tą zmianą że entrepryza przedmiotowa trwać będzie do dnia 1 (13) Stycznia 1868 r.

Licytacja przez opieczętowane deklaracje in minus zacznie się od ceny podwyższonej to jest od kop. 8 (ośm) za dzienną porcją żywności jednego aresztanta.

Przystępujący do licytacji złożą przy swych deklaracjach dowód Kasy Powiatowej lub innej rządowej na deponowane w niej vadium rs. 500 oraz dowód że są pełnoletni.

Bliższa wiadomość o warunkach tej entrepryzy oraz nowo zatwierdzonej taryfie powziętą być może w biurze Naczelnika Powiatu w mieście Piotrkowie w godzinach biurowych

Deklaracja napisaną być winna czytelnie czysto i bez żadnych poprawek lub skrobań na papierze stemplowym za kop. 15 opieczętowana lakiem z adresem do Naczelnika Powiatu Piotrkowskiego wedle wzoru poniżej domieszczonego.

Deklaracje po licytacji złożone, chociażby najkorzystniejsze przyjęte nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Piotrkowskiego z dnia 23 Października (4 Listopada) Nr. 23483 podaję niniejszą deklaracją iż obowiązuje się dostawy żywności dla więzienia Piotrkowskiego przez czas od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do dnia 1 (13) Stycznia 1868 za wynagrodzeniem po kop. (tu wypisać ilość cyfrą i literami) za dzienną porcją żywności jednego aresztanta a to wściesłem zastosowaniu się do warunków licytacyjnych i nowo w roku bieżącym zatwierdzonej taryffy, którą mi są dostatecznie znane, kwit kasy N na złożone vadium rs. 500 dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub zwrot onego pocztą N na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N.

(podpis wyraźny imię i nazwisko)

Piotrków d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1866 r.

(N. D. 7124) *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что на 15 (27) будущаго Ноября въ 12 часовъ полудня, назначена ею продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно: бумажныхъ по оцѣнкѣ на 154 руб. 54 коп., шерстяныхъ—12 руб. 86 коп., спирта хлѣбнаго —2 руб. 35 коп., чая—25 руб. 50 коп., сахара—29 руб. 4 коп., полотна—800 руб., галстуховъ—16 руб. шкуръ бобровыхъ—122 руб. и разныхъ мелочныхъ товаровъ на 63 руб. 40 коп., всего по оцѣнкѣ на 1225 руб. 69 коп., и поэтому желающіе покупать эти ковары могутъ явиться въ сію Таможню тъ означенному сроку.

Посадъ Кибарты 24 Октября 1866 г.

Членъ Перловъ.

(N. D. 7070). *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Głównego Domu Schronienia Ubogich i Sierot Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje niniejszem do wiadomości publiconej że z powodu spelznięcia ogłoszonej na d. 25 Października (6 Listopada) r. b. głośnej in minus licytacji na dostawę przez cały rok 1867 żywności koszernej dla ludności Głównego Domu Schronienia Starozakonnych, odbędzie się w d. 3 (15) Listopada r. b. o godzinie 4 z południa powtórna licytacja,a po ukończeniu tejże odbędzie się licytacja na 6-letnią dzierżawę pola i ogrodu do Instytutu należących.

Warunki do licytacji przejrzeć moża każdodziennie, wyjąwszy świąt, w miejscowej kancelarji Zakładu od godziny 10-ej przed południom do 4-ej z południa.

Warszawa, d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1866 r.

3 Zastępca Prezydującego, Nussbaum.

(N. D. 7125). *Urząd Leśny Turek.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż na zasadzie Reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, z dnia 5 (17) Września r. b. Nr. 50174/18216, i z dnia 11 (23) Października r. b. Nr. 57242/20894, odbywać się będzie w biurze urzędu leśnego na osadzie Zdrojki, tuż pod miastem Turek położonej, w d. 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. od godziny 10 z rana, głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa:

1. W obrębach Dąbrowice, w cięciu Nr. 12, ocenionego na rsr. 527 kop 87.
2. W tymże obrębie Dąbrowice, cięciu Nr. 13, ocenionego na rsr. 611 kop 92.
3. Wakowy, w cięciu Nr. 11 do 15, ocenionego na rsr. 248 kop 38.
4. Turek, w cięciu 3, 4, 5, ocenionego na rs. 357 kop. 38, i Turek, w cięciu od 6 do 14, ocenionego na rsr. 285 kop. 96.
5. Księże-Kowale, w cięciu Nr. 6 ocenionego na rsr. 168 kop 84.
6. Biała-Panieńska, w cięciu Nr. 14, ocenionego na rsr. 42 kop 36.
7. W tymże obrębie Biała-Panieńska, w cięciu Nr. 15, ocenionego na rsr. 71 kop. 84, i w cięciu Nr. 9 i 10, ocenionego na rsr. 17 kop. 60.
8. Księże-Kowale, drzewo z powałów, ocenionego na rsr. 4 kop. 92½.
9. Księże-Młyny, w cięciu Nr. 11, ocenionego na rsr. 360 kop. 68.

Od tych sum we wskazanych obrębach, oddzielnie licytacja rozpocznie się, a na wadjum winien złożyć każdy przed przystąpieniem do licytacji $^1/_{10}$ część sumy szacunkowej każdej partji drzewa do licytacji wysta-

Warunki licytacyjne, można przejrzeć ka-

wionej.

żdodziennie w godzinach biurowych. w biurze urzędu leśnego.

Zdrojki d. 28 Paźdz. (9 Listop.) 1866 r.

Nadleśniczy Wierzbicki.

(N D. 7126). *Urząd Leśny Olkusz.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że z mocy rozporządzenia Rządu Gubernjalnego Radomskiego, z dnia 6 (18) Sierpnia r. b. Nr. 51273, odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Olkuskiego w Olkuszu, w dniu 7 (19) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, głośna in plus licytacja, na sprzedaż drzewa stojącego sosnowego i bukowego, na przestrzeni morgów 107, prętów 115, w Okręgu IV, Obrębu Jangrat Straży Rabsztyn, Leśnictwa Olkusz. zwanej Saską-górką, od sumy rsr. 2,123 kop 55.

Przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć na wadjum rsr. 220.

Warunki licytacyjne, w godzinach służbowych każdego dnia oprócz świąt, w urzędzie leśnym Olkusz w Gołorogu, a drzewo na gruncie przejrzane być mogą.

Gołonóg d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1866 r.

Nadleśniczy,

Asesor Kolegjalny Skulski.

(*N. D. 7116*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Arona Wolfisz handlującego w Warszawie pod Nr. 1769*c* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Zalewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Krolestwa Polskiego w Warszawie pod N. 590 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 31,500 z procentem prawnym w chwili zapłaty obliczyć się mianym, i kosztów od Antoniego Bielskiego obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1769*c* położonej, zaś w Warszawie pod N. 1580*b* zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 15 (27) Czerwca 1866 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Nowiniarskiej pod Nr. 1769*c* na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 1 k. 58, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I, w urzędzie Policji Wykonawczej cyrkułu II, w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Administracyjnym I. i XI położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Antoniego Bielskiego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 9944 frontu długości około łokci 62, głębokości zaś około łokci 160.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zsbudowania:

1. Dom masiv morowany o parterze, pierwszem i drugim piętrze z piwnicami, clachą żelazną kryty, ośm kominów murowanych mający.
2. Przybudowanie masiv murrwane o parterze, pierwszem i drugiem piętrze z piwnicą, blachą żelazną kryte, z kominem murowanym.
3. Oficyna masiv murowana o parterze, pierwszem, drugiem i trzeciem piętrze z piwnicami blachą żelazną kryta, dziewięć kominów murowanych mająca.
4. Przybudowanie masiv murowane o parterze, pierwszem i drugiem piętrze z piwnicą, blachą żelazną kryte, z kominem murowanym.
5. Oficyna masiv murowana o parterze pierwszem, drugiem i trzecim piętrze, z piwnicami blachą żelazną kryta, czternaście kominów murowanych mająca.
6. Oficyna z drzewa blachą żelazną kryta z kominem murowanym.
7. Oficyna masiv murowana blachą żelazną kryta, o parterze i pierwszem piętrze, w parterze są wozownie i stajnie, a na piętrze mieszkania, trzy kominy murowane mająca.
8. Kloaki z drzewa blachą kryte.
9. Komórki z drzewa blachą żelazną kryte.
10. Parkanik z desek.
11. Parkanik również z desek.
12. Parkanik podobnież z desek.
13. Trzy śmietnik z desek.
14. Stuśnia balami cembrowana z pompą i korbą żelazną.
15. Dół po wapnie ziemią zasypany na podwórzu będący.
16. Podwórze w części brukowanę, środkiem zaś ziemią pobite.

W nieruchomości tej jest 62 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych, procz tego mieszka jeszcze rządca domu i jeden sklep nie jest zajęty.

Obszerniejsze opisanie powyz zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Zalewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nrem 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod N. 387 urzędującemu na ręce Druklickiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Ludwikowi Rutkiewiczowi pełniącemu obowiązki Pisarza Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 16 (28) Czerwca 1866 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyższej nieruchomości w Warszawie d. 18 (30) Czerwca 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedazy odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 2 (14) Września 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Zalewski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Lipca 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Lipca 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 2 (14) Września, 16 (28) Września i 30 Września (12 Października) 1866 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał d. 24 Października (5 Listopada) t. r. jako w terminie przygotowawczego przysądzenia, nieruchomości Nr. 1769 E. w Warszawie, popierającemu sprzedaż Stanisławowi Zalewskiemu Adwokatowi tymczasowo za rs. 60,000 przysądził i termin do stanowczej sprzedaży na d. 2 (14) Stycznia 1867 r. godzinę 10 rano oznaczył, która to sprzedaż w dniu tym na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I. w miejscu posiedzeń pod Nr. 549 się odbędzie.

Warszawa d. 26 Paźdz. (8 Listop.) 1866 r.

R. D. Zgórski.

(N. D. *7135*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: że na żądanie Bonawentury Węgierskiego, Obywatela z gotowych funduszów utrzymującego się, w Warszawie dawniej pod Nr. 1404, ebecnie pod Nr. 412 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do niniejszego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Feliksa Bielawskiego i Karola Łaniewskiego Patronów Trybunału Lubelskiego w Siedlcach, w temże powiatowem mieście obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 5,100 z procentem od 20 Czerwca 1865 roku od dłużniczki Zofi i Zack panny pełnoletniej, właścicielki dóbr Budziska z testamentu poprzedniego ich właściciela Tadeusza Lwowicza w Warszawie pod Nr. 1,628 mieszkającej, należącej się, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach Franciszka Łagowskiego w dniach 15 (27), 16 (28), 17 (29), 18 (30) Marca 1866 roku sporządzonym w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Budziska, w Gminie Charlejów, Okręgu i Powiecie Radzyńskim Gubernji Lubelskiej położone; graniczą od wschodu z dobrami Charlejów, kolonją Ernestów; od południa Przytoczno i Lendo; od zachodu z Wolą Gułowską; od północy z dobrami Gułów i Serokomla. Odległe od miasta Okręgowego Radzynia werst 33.

Dobra te składają się z folwarku Budziska wsiów Budziska i Krzowka, folwarku Sobieska z wsią Sobieska i nomenklaturą Zarzecze, z łąki oddzielnej za rzeką Wieprzem o werst około 9 od głównych dóbr położonej. Rozległość ogólna tych dóbr przybliżona na miarę nowopolską wynosi włók 117, czyli morgów 3,510, albo dziesiatyn 1,755, a z której to rozległości uwłaszczeni włościanie, ogrodziarze i czynszownicy mają prawo posiadać i dziedziczyć około morgów 903.

Szczegółowa zaś rozległość posiadłości dworskich wynosi: a) Folwark główny Budziska morg 745; b) we wsi Budziskach morgów 5; c) we wsi Krzowka morg 1 prętów 10; d) Folwark Sobieska morgów 231 prętów 275; e) we wsi Sobieska prętów 75; f) w nomenklaturze Zarzecze morg 1 pręt. 150; g) Lasy średniego wieku sosnowe starannie zakonserwowane na poręby podzielone mor. 1,535; h) Łąka oddzielna za Wieprzem morgów 60 i nieużytków morgów 26. Grunta orne są w płodozmianie w ¾ częściach klasy II, w ¼ III żytniej. Łąki gruntowe. Ogrody warzywne w przecięciu klasy II.

Na gruncie dóbr Budziska są następujące zabudowania dworskie:

I. W FOLWARKU BUDZISKA:

1. Dwór stary drewniany w węgieł tarcicami zewnętrz obity, wewnątrz wapnem tynkowany, pod gątą, zawiera pokoi w stanie dobrym do zamieszkania. 2. Piwnica w ziemi z cegły murowana sklepiona. 3. Kloaka z tarcic pod gątem. 4 Dom folwarczny stary w węgieł pod gątą z izb 4 składający się, w stanie dobrym do zamieszkania. 5. Chlew drewrewniany zdezelowany. 6. Kloaka nowa z desek. 7. Szopa stara drewniana, częścią gontą, częscią słomą kryta. 8. Piwnica z cegły gątami pobita. 9. Studnia stara cembrowana. 10. Szopka w ogrodzie drewniana pod gątami. 11. Szopa drewniana pod gątem. 12. Lamus stary drewniany w węgieł pod gątą. 13. Chlew drewniany pod gontem zawalony 14. Chlew drewniany nowy deskami kryty. 15. Tranzetów starych drewnianych zniszczonych dwa. 16. Owczarnia z cegły murowana pod gątem z drabinami i kozłami dla owiec. 17. Poddasze w słupy deskami kryte. 18. Stodoła drewniana w słupy murowane słomą poszyta. 19. Spichrz duży z cegły palonej dachówką kryty z podłogami przegrodami. 20. Stajnia z muru pruskiego słomą poszyta. 21. Obora drewniana gątami kryta. 22. Stodoła duża w słupy murowane drewniana słomą poszyta, w niej młocarnia, sieczkarnia i młynek do czyszczenia zboża. 23. Drwalnia w słupy drewniane z żerdzi pod gątą. 24. Obora drewniana deskami kryta zdezelowana. 25. Magazyn drewniany w węgieł gontą kryty. 26. Gorzelnia i browar piwny w jednej budowli z cegły palonej masiv murowanej gątami krytej, z piwnicami murowanemi, z aparatem miedzianym pistorjusz zwanym, kotłem miedzianym do piwa, lasami żelaznemi, zgoła z całemi rekwizytami do robienia wódki i piwa. 27. Studnia drewniana z pompą. 28. Studnia takaż druga. 29. Studnia trzecia zdezelowana. 30. Stajenka mała stara drewniana pod gątą. 31. Holendernia drewniana w słupy murowane, z częścią mieszkalną masiv murowaną pod dachem drewnianym. 32. Studnia do brahy cembrowana. 33. Śluza stara przy sadzawce. 34. Ogrodzenia i okólnik pod owczarnią, parkany i płoty wedle zabudowań.

We wsi Budziskach.

35. Czworak na podmurowaniu kamiennem z drzewa w węgieł pod gątą z izb 4, chlew stary drewniany pod słomą. 36. Kuźnia z mieszkaniem kowala drewniana w węgieł pod gątą. 37. Chlew mały drewniany pod słomą. 38. Dom pachciarski drewniany w węgieł pod słomą 39. Holendernia nowa drewniana słomą kryta. 40. Dom stary drewniany pod słomą z dwóch izb. 41. Czworak nowy drewniany w węgły pod słomą z izb 4, ¾ części tego czworaka nadane zostały włościanom: Janowi Piętosz, Kazimierzowi Kniaziuk i Stanisławowi Gałązka, a ¼ tylko część do dworu należy. 42. Karczma drewniana w węgieł, z zajazdem i sienią pod słomą. 43. Studnia żurawiowa cembrowana. 44. Młyn wietrzny drewniany z rekwizytami do mielenia.

W wsi Krzowka.

45. Karczma stara drewniana w węgieł pod słomą, w tej karczmie nadane zostały 2 izby: jedna gospodarzowi Tomaszowi Sala, a druga wyrobnikowi Janowi Bujak.

W folwarku Sobieska.

46. Dom folwarczny drewniany w węgły gątą kryty. 47. Studnia cembrowana z żurawiem. 48. Obora mała drewniana pod gątą. 49. Stodoła w węgieł słomą poszyta. 50. Owczarnia i obora drewniane pod jednym słomianym dachem. 51. Ogrodzenia wedle zabudowań żerdziane i chróściane. 52. Młyn wodny duży z mieszkaniem młynarza pod jednym gącianym dachem, młyn z drzewa a mieszkanie z muru pruskiego, ze wszystkiemi do mielenia rekwizytami. 53. Most z upustem o 3 stawidłach. 54. Parsk drewniany w ziemi zawalony. 55. Chlew drewniany tarcicami kryty.

We wsi Sobieska.

56. Karczma drewniana w węgieł pod gątą z sienią i zajazdem.

W nomenklaturze Zarzeka.

57. Karczma drewniana pod słomą z sienią zajezdną, 58. dom z kuźni przerobiony drewniany dranicami kryty, 59. studnia cembrowana w ogrodzie, 60. czworak w węgły pod słomą z 4 izb i tyleż sionek z tych 3 izby nadane mają: Andrzej Błoński, Ignacy Babiak i Stanisław Sala włościanie łącznie z budynkami gumiennemi, 4 do dworu należy, 61. w lesie smolarnia składająca się: z dołu wykopanego i osadzonych dwóch koryt bez żadnej budowli. Na łące za rzeką Wieprzem dom drewniany pod słomą z 1 izbą i alkierzem.

W tem miejscu tylko dla objaśnienia o dobrach Budziska przedstawiają się budowle uwłaszczonych w tych dobrach włościan, które przecież bynajmniej nie należą do sprzedaży tą subhastacją dokonywanej jako to:

We wsi Budziskach: chałup drewnianych w węgły pod słomą z kominami murowanemi pojedynczych 12, podwójna jedna, stodół jedno

klepiskowych drewnianych pod słomą 16, obór starych drewnianych pod słomą 15, chlewów starych drewnianych pod słomą większych 9, mniejszych 12.

We wsi Krzówka: chałup drewnianych w węgły pod słomą z murowanemi kominami 7, stodół drewnianych pod słową jednoklepiskowych 9, obór drewnianych pod słomą 10, chlewów drewnianych pod słomą 14, spichrzyk drewniany pod słomą.

We wsi Sobieska: chałup drewnianych pod słomą 9, pojedyuczych 8, podwójna 1, z kominami, stodół drewnianych pod słomą 12, obór drewnianych pod słomą 6, chlewów drewnianych pod słomą 12.

w Nomenklaturze Zarzeka. chałup drewnianych z kominami murowąnymi, tarcicami krytych dwie, gontami 1, stodół drewnianych pod słomą 2, szop drewnianych pod słomą 2, chlewów drewnianych pod słomą 5.

Inwentarze zywe są takie gruntowe:

Tryków rasy poprawnej 8, macior owiec poprawnych 340, skopów takiejże rasy 100 jagniąt 130.

Wysiew ozimy pszenicy korcy 50, żyta 210, odpowiedni jarzyny, siana około 250 wozów O służebnościach ciężarach gruntowych i długach przekonywa wykaz hypotecny.

Podatki w ogóle rocznie wynoszą rs. 587 kop. 62.

Równie tylko dla objaśnienia czyni się wzmianka że w dobrach Budziska jest włościan uwłaszczonych mianowicie zaś: we wsi Budziskach 23, we wsi Krzowce 25, we wsi Sobieska 13, Czynszowników w Nomenklaturze Zarzeka 6, ogrodziaży albo komorników we wsi Budziskach 3, we wsi Sobieska 1, którzy z imion i nazwisk w akcie zajęcia na subhastacji szczegółowo są wymienieni dla prostej informacji. Dobra Budziska są w dzierżawie Karola Gniazdowskiego do Ś-go Jana 1867 roku. Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajdują się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygujących Patronów Feliksa Bielawskiego i Karola Łuniewskiego Patronów przy Trybunale Cywilnym Gubernji Lubelskiej w Siedlcach w mieście Siedlach z urzędu zamieszkałych oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie powyższe w kopjach doręczone zostało:

1. Andrzejowi Siwek Wójtowi gminy Charlejów w Kawenczynie dnia 1 (13) Lipca 1866 roku do rąk jego własnych, 2. Marcelemu Slubowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radzyńskiego w Radzyniu dnia 1 (13) Lipca 1866 r. do rąk jego własnych, 3. Feliksowi Jaworskiemu Naczelnikowi Powiatu Radzyńskiego w Radzyniu 1 (13) Lipca 1866 roku do rąk jego własnych, wszystkim przez Woźnego Jana Krasnodębskiego, 4. Zofii Zack pannie pełnoletniej uniwersalnej testamentowej dziedziczce dóbr Budzisk, w Warszawie pod Nr. 1628 zamieszkałej do rąk jej własnych w dniu 18 (30) Lipca 1866 roku, 5. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerałowi Majorowi Prezydentowi Miasta Warszawy dnia 18 (30) Lipca 1866 r. do rąk Mikołaja Pisarskiego urzędnika, obojgu przez woźnego przy Sądzie Apelacyjnym Andrzeja Krzywickiego.

Zajęcie na subhastacją dóbr Budzisk wniesione zostało do księgi wieczystej tychże dóbr dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) r. b. a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Lubelskiego w Siedlcach na ten cel przeznaczonej dnia 12 (24) Sierpnia 1866 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach w miejscu zwykłych jego posiedzeń w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 o godzinie 10 z rana dnia 29 Września (11 Października) 1866 r.

Jak powiedziano wyżej sprzedażą dyrygować będą Feliks Bielawski i Karol Łuniewski Patronowie Trybanału Lubelskiego w Siedlcach w temże mieście z urzędowania zamieszkali.

Siedlce dnia 13 (25) Sierpnia 1866 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali Ustępowej Trybnnału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.

Siedlce d. 13 (25) Sierpnia 1866 r.

Stanisław Krzeczkowski, Pisarz Tryb.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Budziska termin do ich przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 8 (20) Grudnia 1866 r., które odbędzie się przed Trybunałem Cywilnym w Siedlcach o godzinie 10 z rana lub za przywołaniem sprawy. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 45,000 którą popierający sprzedaż postępuje. vadium wynosi rs. 3,000.

Siedlce d. 28 Paździer. (9 Listop.) 1866 r.

Czarnocki Sekretarz za Pisarza.

(N. D. *7136*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: że na żądanie Sukcesorów i spadkobierców po Piotrze Jakubowskim i Józefie Jakubowskim jako to: 1. Bazylego Jakubowskiego Urzędnika Powiatowego w Drohobyczy Cyrkule Samborskim w imieniu własnem oraz jako nabywcy praw od Heleny z Jakubowskich Ilnickiej. 2. Łukasza Jakubowskiego Cesarsko-Królewskiego Radcy Wyższego Sądu Krajowego w Krakowie. 3. Dzieci po Juljannie z Jakubowskich Sieleckiej, a) Władyława Sieleckiego Porucznika przy Cesarsko-Królewskim Pułku Hrabi Hartmann, b) Albina Sieleckiego, Kaprala pryy Cesarsko-Królewskim korpusie zaprzęgów w Budzie w Węgrzech konsystujących. 4. Dzieci po Marjannie z Jakubowskich Dwernickiej: a) Tekli z Dwernickich po Józefie Komarnickim pozostałej wdowy, b. Katarzyny Dwernickiej panny pełnoletniej obywatelek w Dołhołuce Obwodzie Stryjskim, c) Mikołaja Dwernickiego Nauczyciela Szkół Normalnych w mieście obwodowem Kolomyi. a) Stefana Dwernickiego nieletniego w osobie opiekuna sądownie ustanowienego Bazylego Dwernickiego obywatela ziemskiego w Dolhołuce obwodzie Stryjskim. 5. Dzieci po Marjannie z Jakubowskich Dolskiej. a) Karola, Józefa, Antoniego Adolfa Dolskich nieletnich w osobie Jana Dolskiego obywatela ojca i naturalnego opiekuna w Dołhobyczy Cyrkule Samborskim wszystkich oprócz Sieleckich, którzy konsystują w Węgrzech w Galicji Cesarstwie Austrjackim zamieszkałych, zamieszkanie zaś prawne co do popierania subhastacji dób. Ruda z przyległościami w Okręgu i Powiecie Radzyńskim Gubernji Lubelskiej położonych u Feliksa Bielawskiego i Karola Łuniewskiego Patronów Trybunału Lubelskiego w Siedlcach do popierania tej subhastacji ustanowionych w temże Powiatowem mieście Siedlcach obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 892 kop. 50 wraz z procentem od d. 15 Stycznia 1858 r. od Anny z Wejsflogów Bukowskiej dziedziczki dóbr Ruda, Józefa Bukowskiego Pomocnika Kontrolera dawniej Powiatu Chełmskiego obecnie Powiatu Pułtuskiego w mieście Pułtusku Gubernji Płockiej

Z tymże mężem zamieszkałej, a zamieszkanie prawne z tytułu nabycia dóbr Ruda w tychże dobrach Okręgu Radzyńskim Gubernji Lubelskiej mającej należącej się; protokułem Kómornika przy Trybunale Lubelskim w Siedlcach Ignacego Rabka w dniach 27, 29, 30 Listopada (9, 11, 12 Grudnia) 1864 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały dobra ziemskie Ruda, w Gminie Kock Okręgu Radzyńskim Gubernji Lubelskiej położone, graniczące na południe z dobrami Poizdów, na zachód z dobrami Serokomla, na północ z dobrami Oszczepalin, a na wschód z dobrami Kock.

Odległe są: od miasta Serokomli werst 3, od Kocka werst 7, od Siedlec mil 7, od Lublina mil 7.

Dobra te składają się:

a) Z folwarku Ruda. b) Z Awulsu Karolina. c) Z lasów w teritorjum tych dóbr będących własnych dziedziczki. d) Z wsi Ruda za budowanej przez włościan gospodarzy rolnych osiadłej, z przynależnemi do niej gruntami łąkami i pastwiskami, które Najwyższym Ukazem z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. darowane im zostały, i żadne od nich powinności dworowi nie należą, wszakże za takowe podług tegoż Ukazu przypadać będzie oznaczone wynadgrodzenie w Listach Likwidacyjnych.

Te wszystkie realności stanowią jedną całość i nieprzegrodzone obcą własnością, a oprócz tego do dóbr Ruda należą jeszcze; c) Łąka w innym teritorjum to jest na wsi Mściskach do kilku właścicieli należącej, o werst 8 od dóbr Ruda odległa, w jednym kawale będąca także przez dwór posiadana.

Ogólna rozległość z kwestjami granicznemi wynosiła mniej więcej włók 64, mórg 5, obecnie ta rozległość zmniejszyła się przez odpadnięcie kontrowersu ze strony dóbr Poizdowa.

Spory graniczne były i są następujące: pierwszy z dobrami Poizdowem załatwiony komplanacją przed Rejentem Okręgu Radzyńskiego d. 4 (16) Maja 1852 r. zawartą, przez którą od dóbr Rudy do Poizdowa odpadła przestrzeń lasu około mórg 25. pręt. 40.

Drugi spór o przestrzeń pola mórg 3, pręt. 190, egzystuje pomiędzy dobrami Kockiemi, który to grunt sporny zostaje w posiadaniu dóbr Kockich, a trzeci kontrowers z mieszczanami miasta Serekomli, toczy się proces Sądowy przed Trybunałem Lubelskim w Siedlcacg dopełniony już nawet jest dukt, kontrowers jednakże ten zostaje w spokojnem posiadania dóbr Rudy. Ogólna przestrzeń wszystkich kontrowersów wynosi około włók 30.

Szczegółowa rozległość dóbr Rudy w gruntach dworskich jest następująca: a) pod folwarkiem Ruda włók 24, mórg 16, pręt. 247. b. pod Awulsem Karolina włók 17, morga 1, pręt. 100. c) z dwóch pustek włościańskich, które wracają włók 2, mórg 12, pręt. 161. d) pod drogami mórg 11, pręt. 258. e) łąka na wsi Mściskach mórg 20 pręt. 10. Grunta są żytnie klasy I, II i III na trzy pola podzielone. Włościanie zaś wsi Rudy w liczbie 15, którzy z imion i nazwisk w akcie zajęcia są wymienieni, a tu się tylko dla informacji wzmiankuje, gdyż do sprzedaży bynajmniej nie należą, posiadają w placach ogrodach, gruntach, łąkach, pastwiskach i drogach włók 18, mórg 4. Reszta zatem brakująca ogólnej rozległości przypada na kontrowersa.

Na gruncie dóbr Ruda są następujące zabudowania dworskie:

W FOLWARKU RUDA.

1. Dwór z cegły palonej na wapnie masiv murowany gontami kryty, zawierający 6 pokoi zwyczajnych i jedną salę większą z kompletnem do mieszkania urządzeniem, 2. Dom folwarczny na podmurowaniu z drzewa w węgieł gontą kryty, zawiera 2 izby i 2 alkierze i piwnicę; 3. Chlewków z drzewa w słupy gontą krytych 2 pomiędzy temi jest kloaka, 4. Stajnia i wozownia z drzewa w węgieł pod dachem gontowym, do których dostawiona z drzewa stajenka pod dachem słomianym; 5. spichrz z drzewa na podmurowaniu gontą kryty z podłogami i przegrodami, oraz pod sposobem z piwnicą murowaną; 6. Owczarnia z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamienia gontą kryta; 8. Wołownia z drzewa w słupy na kamiennem podmurowaniu pod gontą; 9. Stodoła z drzewa w węgieł na podmurowaniu z kamieni słomą kryta, przy której jest przystawiony manež, a w samej stodole jest młocarnia i sieczkarnia; 10. Stodoła z drzewa w słupy na kamiennem podmurowaniu słomą kryta, obie te stodoły są połączone z jednej strony wystawą na wozy, obok stodół są dwa brogi; 11. Szopa w części z chrustu w części z drzewa pod słomą; 12. Dom po gorzelni z drzewa w węgieł na podmurowaniu z cegieł i kamieni gontami pokryty, obok tego domu są stare dwie studnie; 13. Studnia przy dworze oembrowana z żurawiem; 14. Dom przy drodze do Talczyna z drzewa w węgieł pod słomą z sienią i czterema izbami; 15. Chlewok z żerdek w słupki jeszcze nie pokryty; 16. Karczma z drzewa w węgieł pod słomą zawierająca dużą izbę; alkierz, stancję gościnną i sień zajezdną, pod spodem piwnica; 17. Kuźnia z drzewa tartego w słupy pod gontami zawiera kuźnią i izbę mieszkalną Kowala; 18. Obora z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamieni gontami pokryta z dwoma chlewkami; 19. Dom dla sług dworskich z drzewa w węgieł gontami pokryty zawiera 4 stancje i tyleż komórek; 20. Młyn wietrzny z drzewa deskami oszalowany z całym przyrządem do mielonia; 21. Dom dla młynarza z drzewa w węgły na podmurowaniu z cegły gontami pokryty, zawiera sień, dwie izby i dwie komory; 22. Studnia przy karczmie ocembrowana z żurawiem; 23. Ogrodzenia wedle powyższych budowli są ze sztachet, żerdzi i płotów.

W AWULSIE KAROLINA.

24. Dom folwarczny z drzewa w słupy słomą kryty, wewnątrz zawiera sień, dwie izby, alkierz i dwie komory; 25. owczarnia z cegły palonej na wapnie murowana słomą pokryta bez pułapu. 26. piec do wypalania cegły z trzema luftami pod dachem dranicami krytym wspartym na słupach.

Zabudowanie włościańskie we wsi Rudzie, jakkolwiek zajęciu i sprzedaży nieulegające wszelako dla objaśnienia tylko wzmiankują się tutaj że są następujące:

Domów podwójnych z drzewa w węgły pod słomą z kominami murowanemi dziewięć, z chlewów przy domach z dylów pod słomą, 13. Z stodół pojedynczych z dylów w słupy pod słomą o jednem klepisku 11. Stodoła podwójna z dylów w słupy pod słomą o dwóch klepiskach jedna. Obór z dylów w słupki pod słomą 17. Studnia cembrowana żurawiona jedna. Podatki są następujące:

Ofiara rs. 28 kop. 99, zasiłkowa rs. 29 kop. 50. Podymne rs. 28. Liwerunek rs. 45 kop. 57. Zasiłkowy rs. 45 kop. 57.

Dobra Ruda są w dzierżawie Stanisława Czerwińskiego który je zadzierżawił kontraktem, przed Rejentem Rostkowskim d. 11 (23) Stycznia 1865 r. spisanym do dnia 24 Czerwca 1874, za czynsz roczny rs. 945.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Feliksa Bielawskiego i Karola Łuniewskiego Patronów przy Trybunale Cywilnym Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, w mieście Siedlcach z urzędu zamieszkałych, oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie powyższe w kopiach doręczone zostało: 1. Annie z Wejsflogów Bukowskiej Józefa Bukowskiego małżonce w asystencji tegoż działającej, właścicielce dóbr Ruda w tychże dobrach Okręgu Radzyńskim Gubernji Lubelskiej zamieszkanie prawne z tytulu ich nabycia obrane mającej, w temże zamieszkaniu dnia 7 (19) Maja 1866 roku pod niebytność na ręce jej dzierżawcy Stanisława Czerwińskiego. 2. Franciszkowi Lasek Wójtowi gminy Kock w Kancelarji jego w Kocku i do rąk jego własnych dnia 7 (19) Maja 1866 r. 3. Marcelemu Szlubowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radzyńskiego w mieście Radzyniu z urzędu zamieszkałemu do rąk jego własnych d. 7 (19) Maja 1866 r. 4. Feliksowi Jaworskiemu Naczelnikowi Powiatu Radzyńskiego w mieście Radzyniu w biurze jego urzędowania do rąk jego własnych d. 7 (19) Maja 1866 r., wszystkim zaś przez Jana Krasnodębskiego woźnego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach. Zajęcie na subhastacją dóbr Ruda wniesione zostało do księgi wieczystej tychże dóbr d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Lubelskiego w Siedlcach na ten cel przeznaczonej dnia 12 (24) Sierpnia 1866 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach w miejscu zwykłych jego posiedzeń w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147, o godzinie 10 z rana d. 29 Września (11 Października) 1866 r.

Jak powiedziano wyżej sprzedażą dyrygować będą Feliks Bielawski i Karol Łuniewski Patronowie Trybunału Lubelskiego w Siedlcach w temże mieście z urzędowania zamieszkali.

Siedlce d. 13 (25) Sierpnia 1866 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.

Siedlce d. 13 (25) Sierpnia 1866 r.

Stanisław Krzeczkowski,
Pisarz Trybunału.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Ruda, termin do ich przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 8 (20) Grudnia 1866 r., które odbędzie się przed Trybunałem Cywilnym w Siedlcach o godzinie 10 z rana, lub za przywołaniem sprawy.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,000, którą popierający sprzedaż ofiarują. Vadium wynosi rs 1,200.

Siedlce d. 28 Paźdz. (9 Listop.) 1866 r.

Czarnocki, Sekretarz za Pisarza.

(N. D. 7133). Z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Kaliszu w dniu 2 (14) Marca 1866 r. na ilacją Emilji z Zielińskich Zabiełło beneficjalnej sukcesorski po Juljanie Zabiełło w dobrach Borowy w Okręgu Piotrkowskim zamieszkały, zapadłego, sprzedane będą ostatecznie w drodze beneficjalnej w dniu 17 (29) Listopada r. b. o godzinie 3 z południa w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Kaliszu przed delegowanym Sędzą Starczewskim dobra ziemskie Borowa z przyległościami w Okręgu Piotrkowskim położone, do spadku po Juljanie Zabiełło otwartego należące, odległe od miasta Piotrkowa a zarazem i stacji kolei żelaznej wiorst 14, obejmujące rozległości włók 109, mórg 16, prętów kwadratowych 58 miary nowopolskiej, w których mieszczą się grunta młynarskie, karczmarzy, kowali i włościan, o az kolonistów, tych ostatnich uwłaszczonych, wynoszące morgów 1,738, prętów 29. Wartość ogólna dóbr tych wedle oszacowania biegłego z wyłączeniem listów likwidacyjnych wynosi rs. 27,441 kop. 91, za którą dobra te temczasowie Patronowi Modrzejewskiemu przysądzone zostały. Vadium do licytacji oznaczone rs. 3,000, a dalsze warunki w biurze Pisarza Trybunału i u podpisanego Patrona przejrzane być mogą.

Kalisz d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1866 r.

Franciszek Modrzejewskl Patron Tryb

(N. D. 7142). W dniu 4 (16) Listopada 1866 r. o godzinie 10 z rana w Pradze przy Warszawie na placu głównym targowym tegoż miasta szafy, stoły, łóżka sosnowe, pościel, garderoba i bielizna różna damska, naczynia różne gospodarskie kuchenne, oraz rozmaite inne przedmiota i t. p.; w dniu zaś 7 (19) t. m. i r. o godzinie 10 z rana i 12 w południe na Muranowie, a o godzinie 11 z rana na Sewerynowie w Warszawie meble różne jesionowe i orzechowe, naczynia różne kuchenne, towary różne łokciowe wełniane i bawełniane i t. p. przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1866 r.

Jan Orłowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.